

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 13 - època 2 - número 77 - juny 2005 - exemplar gratuït

4 C.E.I.P.
1 escola bressol
+ 1 I.E.S.

ensenyament
públic

- Inauguració de Les Fonts
- 1 any d'orgànica
- Ramon Martí Alsina

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

*Passatge General Moragues, 2
08310 ARGENTONA*

Demanar hora ens ajuda a oferir un millor servei

TENIM CURA DE LA SEVA FELICITAT

Gabinet Arquitectura
Agustí Pageo

- PROJECTES D'EDIFICACIÓ
DE REFORMA
D'ENDERROC
D'URBANISME
D'URBANITZACIÓ
- GESTIONS D'OBRA
- DIRECCIONS D'OBRA
- ESTUDIS DE SEGURETAT I SALUT

C/ Gran, 50, Baixos. Tel: 93 797 05 13 Fax: 93 797 40 93
gaap@coac.es

Realment vols estalviar-te diners en l'assegurança del teu cotxe?

T'oferim el millor servei,
els millors preus,
la millor cobertura,
tracte personalitzat,
i assessorament en cas de sinistre.

Vine, i pregunta'ns!

Oficina a Argentona

AVGDA. PUIG I CADAFALECH, 9
08310 ARGENTONA

TELS. 93 756 08 25/ 93 756 14 62
FAX. 93 797 09 80

e-mail: info@catala-assegurances.com

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 77 - Juny 2005 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Gisela Rodríguez.
Consell de redacció: J. Egea, F. Molist, F. Rosa, M. Abras i F. Ureña.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU, PP, EU i AA.

Cap de Redacció: Irene Cortijo.
Redacció: Gisela Rodríguez, Irene Cortijo.
Rúbriques: Lluís S. Morgan, Rosa Vila.
Fotografies: Marc Duran, Irene Cortijo, Gisela Rodríguez, Bartolomé Moreno.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Núria Pascual.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

+ 1 I.E.S.
ensenyament

PORTADA

Marc Duran ha utilitzat una pissarra d'escola per il·lustrar el tema principal d'aquest número.

8-9. Les Fonts

Amb el nou edifici de primària, inaugurat el 23 d'abril, l'escola Les Fonts s'ha convertit en un centre escolar de dues línies. Les places per a alumnes d'educació obligatòria d'infantil i primària està coberta a la vila, mentre que des de l'Ajuntament es treballa per la construcció d'una nova escola bressol.

10. Primer aniversari de l'orgànica

Primer aniversari de l'orgànica. Argentona ha recollit entre el 50% i el 55% de la matèria orgànica que es produeix al municipi en el primer any del porta a porta. El nou sistema també ha fet augmentar de forma considerable la recollida selectiva de paper i cartró, envasos i vidre.

14-15. Entrevista a Sílvia Abril

Entrevista a Sílvia Abril. És una de les actrius del programa *Homo Zapping* d'Antena 3, on cada setmana imita presentadores de televisió. Abril també participa en el programa de ràdio *Minoria Absoluta* i està de gira amb l'obra de teatre *Sexes*.

19. Exposició de luxe

L'exposició "*Ramon Martí Alsina a Argentona. L'Entorn Familiar i el Paisatge*" ha estat una de les apostes del Museu del Càntir per a aquest 2005. El pintor està considerat com el millor representant del Realisme espanyol.

24. Temporada esportiva

El Club de Bàsquet Argentona ha baixat de categoria després d'una temporada marcada per la manca d'entrenament i de la sang freda necessària per guanyar els partits decisius. Per la seva banda, el Futbol Club Argentona ha salvat la categoria de segona regional pels pèls després d'un esprint final.

Editorial

La tasca d'educar no ha de recaure només en mestres i professors. Precisament per implicar tots els agents socials en l'educació dels nens i nenes de la vila, l'Ajuntament d'Argentona ha engegat el Projecte Educatiu de Ciutat (PEC).

Educar i Aprendre

Argentona disposa d'una escola bressol, quatre escoles d'educació infantil i primària (CEIP) i un institut. Tots aquests centres són públics i compten amb un equip docent preparat i, en la majoria dels casos, motivat per a la tasca d'educar els argentonins del futur. En la franja d'edat de 0 a 3 anys, la vila disposa també d'una important oferta privada perquè els pares i mares puguin compaginar la vida laboral amb la responsabilitat de cuidar i educar els seus fills. Davant d'aquesta situació, el consistori preveu la construcció d'una nova llar d'infants al nucli urbà. En aquest cas, l'Ajuntament va per darrere de les necessitats ciutadanes. El contrari passa amb els CEIP ja que a la vila n'hi ha quatre que cobreixen la demanda. Pel que fa a l'IES, aquest està ple i es preveu la construcció d'un centre a Dosrius que descongestionaria el de la vila. Tot i la previsió de l'Ajuntament, cal remarcar que les decisions finals en aquest àmbit recauen en la Generalitat de Catalunya, en el Departament d'Educació.

La tasca d'educar no ha de recaure només en mestres i professors. Precisament per implicar tots els agents socials en l'educació dels nens i nenes de la vila, l'Ajuntament d'Argentona ha engegat el Projecte Educatiu de Ciutat (PEC). Aquest projecte, que entén l'educació com un aspecte transversal, vol implicar a tothom en la millora dels hàbits de conducta i l'educació. A banda dels coneixements i valors que els mestres transmeten a les aules i els pares a casa, cal que després aquests es reforcin en tot moment. Aleshores, si un adult travessa un semàfor en vermell perquè no passa cap cotxe o tira un paper a terra i un nen ho veu, aquest després farà el mateix.

Carta de l'alcalde

Estils de fer política

Crec que el respecte i la consecució de la llibertat, la igualtat i la fraternitat entre homes i dones, que l'assumpció dels drets humans individuals, dels drets socials i dels drets col·lectius dels pobles són els valors que han de guiar les actuacions polítiques.

A la política, com a la vida, hi ha diferents estils d'actuar, tant al govern com a l'oposició, tant en el camp institucional com des de la societat. Hi ha quasi tants estils com persones i cadascun d'ells està marcat pel tarannà i la manera de fer personals. Es fa difícil de parlar de bons i mals estils de fer política. En tot cas, podrem parlar de determinats i concrets estils que cadascú de nosaltres jutjarem a partir del nostre propi sistema de valors polítics i, fins a cert punt, també morals.

Crec que el respecte i la consecució de la llibertat, la igualtat i la fraternitat entre homes i dones, que l'assumpció dels drets humans individuals, dels drets socials i dels drets col·lectius dels pobles són els valors que han de guiar les actuacions polítiques i, en general, les de la nostra vida. De fet, són els valors republicans clàssics posats al dia. Tot plegat s'ha d'acompanyar d'una gran dosi de paciència i també d'actitud positiva respecte al nostre futur. La paciència, aquesta virtut cada cop més escassa, ens és molt necessària en les situacions complexes. I també necessitem una actitud positiva, en el doble sentit que ens assenyalava el diccionari: s'ha de buscar el cantó favorable de les coses, però també ens hem d'atendre als fets, als resultats de l'experiència, a les coses susceptibles de contrastació empírica. Necessitem, doncs, molta paciència positiva, mentre que hem de fugir com gat escaldat de qualsevol neguit que ens porti, ja d'entrada, al derrotisme. És a dir, una manera de fer objectiva, serena, oberta, generosa, que tingui en compte les emocions i els sentiments propis i els dels altres. Les persones que parteixen d'aquest punt de vista estan oberts a les coses noves, a conèixer altres persones, a establir noves formes de relació i de col·laboració, a donar-se als altres i a demanar als altres, etc. De fet, es diu que el bon líder ha de tenir, entre altres coses, la capacitat d'influir sobre els altres però també la de deixar-se influir pels altres. No hem, però, de ser ingenus. Hi ha gent que no té aquests valors polítics (i morals) i que poden actuar de forma agressiva, fins i tot violenta. Són gent que poden arribar a odiar els altres, els que consideren els seus enemics. Fins i tot els volen destruir, sigui com sigui, arribant a buscar proves falses, a calumniar-los o difamar-los, etc. Malauradament, podem trobar aquest tipus de persones per tot arreu.

ALD

Antoni Soy, alcalde

Cartes dels lectors

Agraïment a la Gent Gran

L'Àrea Bàsica de Salut d'Argentona vol fer arribar, a través d'aquesta publicació, el seu agraïment més sincer a totes les persones que desinteressadament tornen a col·laborar, dos anys més tard, en el treball de recerca que està portant a terme l'ABS del nostre poble, destinat a conèixer els factors que afavoreixen un envelliment sa de les persones grans. Volem destacar la comprensió, paciència i amabilitat de la nostra gent gran que ha participat en aquest projecte. Moltes mercès.

Ferran Ferré

Reclamem el que ens pertoca

Es parla molt del mercat que es posarà a la Velcro i voldria dir-hi la meua opinió. Sóc del veïnat de Sant Sebastià, Ajuntament amunt. Està força urbanitzat i s'urbanitzarà encara més. Aquí no tenim gairebé cap comerç, el de més a prop és a la plaça de Vendre. Després que el treguin hauré d'anar a comprar i pujar carregats amb la compra des de més lluny encara. La meua opinió és que el que es gastin a la Velcro s'ho haurien de gastar per arreglar la plaça de Vendre. Pensin, senyors del govern, que en aquella zona de la Velcro hi ha de tot: supermercats, peixateries, drogueries, ferreteries, llibreries... a la gent d'allà no li cal pujar per a res. Per què ens volen treure el nucli de comerç que tenim més a prop? Crec que s'hauria de tendir cap a un poble més equilibrat en tots els aspectes. Reflexionin, senyors del govern, i preguntin a la gent del carrer. Hi ha molta gent que pensa com jo.

Úrsula Diví

Amics del pubillatge

Fent una mica d'història,enguany Argentona ja celebra el seu 35è aniversari de portar a terme la Festa de la Pubilla. La Comissió del Certamen Pubilla d'Argentona ja fa 25 anys que es dedica amb molta satisfacció i orgull a organitzar l'esmentada festa, donant a conèixer el nom d'Argentona arreu on ens han convidat. Però com en totes les entitats i associacions arriba un moment en què es necessita un canvi, i nosaltres creiem que ja ha arribat. Per això volem donar el relleu a un grup de pares que han viscut les vivències d'aquesta tradició a través dels seus fills i han descobert que el món del pubillatge per als joves és molt important, tant culturalment com

per l'amistat que es crea entre tots ells. Aquest és el motiu pel qual volen continuar aquesta tradició i nosaltres els ajudarem donant-los tot el suport i recolzament. Des de la revista *Cap de Creus* no volem acabar sense expressar-vos el nostre agraïment a tota la gent que ha col·laborat perquè aquesta tradició tan nostra continués a la nostra vila, i us demanaríem que continuéssiu ajudant la nova Junta com fins ara.

Moltes gràcies i fins ara,

Certamen Pubilla d'Argentona

Barri MOPU: La llei del més fort

Visc en el conegut "Barri de la MOPU" i, des de ja fa bastant temps, estic veient coses molt estranyes en el comportament de certs pares que, per no perdre dos minuts del seu dia, fan cas omís dels senyals de trànsit dels carrers. Em refereixo que en lloc d'anar per la rotonda del Sant Crist i esperar que l'agent urbà els doni pas cap a les escoles com fa tothom, tenim uns llestos que es dediquen a entrar en el barri, entrar en els carrers que es troben senyalitzats en contra direcció i deixar els nens davant de l'escola. Així, s'estalvien dos minuts de les seves valuoses vides. El fet és que reconec que hi ha un senyal que indica prohibit passar EXCEPTE VEÏNS, però ara, que es converteixi això en una autopista cada dia i que els veïns —que som els que tenim tot el dret a circular-hi— haguem d'apartar-nos, esperar-nos i córrer el risc de deixar-nos els retrovisors en els cotxes que es troben estacionats, no ho veig just. M'he trobat en la situació d'estar en un parell d'ocasions a punt de tenir un cop frontal amb un altre ja que, a sobre d'anar en contra direcció, circulen a la velocitat que els dona la gana, i em trobo que en girar me'ls trobo de cara. He intentat dialogar/educar diverses vegades amb alguns i no he aconseguit res, hi ha qui em gira la cara, hi ha qui es fa el tonto i diu que no ha vist el senyal, hi ha qui et diu que clar, com que tothom passa, doncs clar, o hi ha qui en intentar ensenyar-li on és el senyal, em fa un cert gest amb un dit de la mà. Crec que això és lamentable i de mala educació. No crec que la solució sigui tenir un policia vigilant, crec que la gent, amb una mica de civisme, podria comportar-se. No demano que no entri ningú (que seria fantàstic), l'únic que demano és un comportament cívica i pensar que els sen-

yals hi són per alguna cosa i pateixo, ja que qualsevol dia algú podria prendre mal per l'únic fet d'estalviar-se dos minuts. Parem-nos a pensar, si us plau.

Víctor Clavijos i Esteban

Català... i endavant!

Aquestes que us presentem són diferents valoracions que han fet les alumnes del curs de català de l'Ajuntament, un cop acabat i vistos els resultats:

Som un grup de dones que estem fent el "Taller d'escriptura en català". Som persones de diferents edats, formació i objectius però totes tenim alguna cosa en comú: les ganes d'aprendre. No som dones avorrides, totes tenim les nostres obligacions, però busquem temps per assistir-hi. Estem satisfetes de la nostra evolució des del començament fins ara i creiem que un punt molt important en aquesta tasca és el treball de la nostra professora, que ens fa les classes dinàmiques i engrescadores, cosa que fa que una matèria tan difícil, per nosaltres, com és la llengua catalana, sigui amena i lleugera i per tant anar a classe sigui una il·lusió. Treballem molt contentes totes juntes i volem anar endavant!

Carolina Vilarupla / Nati Brassier / Lola Roca

* * *

A primers de febrer es va iniciar un curs de català per perfeccionar la parla i sobretot l'escriptura d'aquest idioma. Actualment assistim a les classes una vintena de dones ja que, encara que el curs està adreçat als dos sexes, només hi assistim dones. N'hi ha de totes les edats catalanoparlants i no. Encara que volem deixar molt clar que no venim tan sols a passar el temps, ja que totes nosaltres tenim molta feina, bé a casa o a fora de casa. Venim perquè creiem que és molt important conèixer a fons el nostre idioma i per això estem disposades a fer els sacrificis que calguin. Les classes són impartides per la Maria Planas, que amb el seu estil particular, està aconseguint que no se'ns facin en absolut avorrides sinó tot el contrari. Mica en mica anem progressant, quasi sense adonar-nos-en. La professora sap trobar el to just per a tothom. Quan

Passa a la pàgina següent

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 8 de juliol del 2005 i han de tenir UNA EXTENSIÓ MÀXIMA DE 1.600 CARÀCTERS. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com. Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Cartes dels lectors

cal riure riem, però sense deixar de banda l'estudi. Inicialment teníem classe els dimecres, però actualment hi venim dos dies. Agraïm a la Regidoria de la Dona l'oportunitat que ens ha donat oferint-nos aquest curs i considerem que fóra molt interessant de continuar l'any vinent, perquè un sol curs ens sembla insuficient.

Núria Morón / Carme Bosch / Roser Pinart

* * *

Un bon dia ens vam assabentar que es feia un curs de català, i es donava per tant l'oportunitat a la gent que volia aprendre a escriure'l correctament. Feia temps que desitjàvem conèixer aquesta llengua per poder utilitzar-la amb fluïdesa i sense vergonya, i vam pensar que s'havia d'aprofitar l'ocasió que ens donaven. Ja fa quatre mesos que vam començar i l'experiència està sent molt bona. Encara que hi ha diferents nivells de coneixement de la llengua dins del grup, a l'hora d'aprendre anem totes a la una, i millorem dia a dia. Gràcies al bon fer de la Maria i sobretot a la confiança que ella ens transmet hem deixat enrere els prejudicis que teníem els primers dies. Esperem poder retrobar-nos el proper curs i poder continuar ampliant els

nostres coneixements amb la mateixa professora que tant ens ha aportat.

Lluïsa Méndez / Núria Simó / Mari Carme Tomé / Mariola Montiel

* * *

Doncs sí, vam començar el curs de català amb una mica de recel, de no haver estudiat mai el català i sent ja persones adultes, pensàvem que no el podríem seguir, però per sorpresa nostra ens hem trobat amb un curs molt entenedor, la professora molt maca i molt oberta, ens ha introduït en el curs donant-nos molta il·lusió per poder anar-lo seguint molt bé. Estem aprenent molt, és difícil però ella ens ho fa fàcil perquè som moltes i de totes les edats, a les joves els és més fàcil, a les grans ens costa més, però totes tirem endavant molt contentes i amb ganes de seguir. Com dèiem al començament, la Maria ens va dir de bon principi: "No vull que plegui ningú" i ella s'ho ha treballat i no ha plegat ningú. Com sempre tenia raó, ja que la seva voluntat i empena ens ha fet tirar endavant. Gràcies Maria.

Pilar Güell / Mercè Villegas / Isabel Burgués

* * *

Ens demaneu una valoració del curs i aquí la teniu: pensàvem que ens trobaríem un curs d'un nivell molt bàsic, i ens hem trobat amb un curs que a més de reforçar conceptes bàsics, si t'esforces i treballes a casa, pots arribar a aconseguir coneixements del nivell B de català. De fet moltes de nosaltres estem pensant de presentar-nos a la prova de la Junta del mes de novembre i per això ens és molt enriquidor. Creiem molt encertat el canvi de dies i hores, al principi només fèiem un dia i ara dos, és a dir, tres hores la setmana. També creiem encertat l'horari de matins, ja que la majoria podem venir quan deixem els nens a l'escola. Malgrat tot hi ha hagut mares que han portat els nens més petits a les classes, sense cap impediment per part de la professora ni del grup, seria molt interessant poder comptar amb un servei de guarderia. Pel que fa al ritme de la classe i la pedagogia aplicada, la trobem tan amena que et fan venir ganes d'aprendre català.

Fina Mèrida / Blanca Maragall / Marta Linares / Maria Caballero

L'Ajuntament neteja els boscos de la Font Picant

L'Ajuntament d'Argentona promou una millora dels boscos municipals amb el desenvolupament d'un Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal (PTGMF), dins el qual s'inclouen els espais naturals de la Font Picant. Aquests boscos provenen d'antigues zones de conreu abandonades de manera progressiva que restaven desaprofitades i en mal estat; es tracta d'espais amb gran densitat d'arbres de la mateixa mida, en competència entre ells per la llum i l'aire. Com a conseqüència, trobem arbres dèbils, manca de sotabosc i un gran risc d'incendi, especialment a l'estiu.

Els objectius d'aquest Pla Tècnic no preveuen obtenir cap rendiment de tipus econòmic, sinó que, a grans trets, consisteixen a: reduir considerablement el risc d'incendi eliminant de manera selectiva el combustible vegetal en suprimir matolls a través d'estas-

sades selectives; talar els arbres malalts o mal formats i aquells que es trobin en masses excessivament denses, seleccionant brots i podant fins a una altura de 2 metres; alhora que es fomentarà:

- La màxima biodiversitat possible d'espècies d'arbusts de la zona, mitjançant les estassades selectives.

- Una tria dels millors brots d'alzines, roures, robinies... Aquesta selecció i tala posterior permetrà un millor desenvolupament d'aquestes espècies autòctones a més de respectar altres espècies minoritàries, siguin o no autòctones, augmentant, doncs, la biodiversitat dels arbres dels boscos i el bon desenvolupament futur.

- Una millora de les diferents espècies de pi, escollint aquells de millor conformació i obrint espais, molt necessaris per al seu desenvolupament adequat.

Amb aquestes actuacions, l'Ajunta-

ment vol ser capdavanter a millorar substancialment la qualitat de les forests i, el que és més important, a reduir el risc d'incendi tant com sigui possible.

El Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal és portat a terme per la Regidoria de Medi Ambient i el Servei de Promoció Econòmica, que ha organitzat un Taller d'ocupació amb persones aturades majors de 25 anys que té com a objectiu millorar la seva formació laboral. Aquest projecte està subvencionat pel Fons Social Europeu, per la Generalitat de Catalunya i pel mateix Ajuntament.

Així doncs, fins al mes de setembre serà freqüent trobar branques i troncs de mides diferents i d'espècies diverses pels voltants de la Font Picant, fet que esdevindrà sens dubte plenament beneficiós per a la vila, tant des del punt de vista social com mediambiental. Amb l'aplicació del Pla Tècnic obtindrem uns boscos heterogenis de vegetació autòctona, més resistents a les plagues, als incendis i, el que és més important, d'un gran valor ecològic que, a llarg termini, seran d'una bellesa incomparable.

Primer Aniversari

El 5 de juny es va celebrar el Dia Internacional del Medi Ambient amb una festa a la plaça Nova. La Regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Argentona va aprofitar aquesta diada per celebrar també el primer any de la implantació de la recollida de la fracció orgànica al municipi. Aquesta recollida es fa porta a porta al veïnat de Madà i al nucli urbà mentre que a les altres zones de la vila es fa mitjançant contenidors. El regidor de Medi Ambient d'Argentona, Jordi Pinart, explica que "la valoració d'aquest primer any és positiva perquè la majoria dels ciutadans s'han adaptat al nou sistema a excepció d'un reduït grup de persones". En referència als ciutadans que encara no seleccionen la seva brossa, Pinart ha anunciat una nova campanya de sensibilització, una progressiva aplicació –aprovada per unanimitat al Ple Municipal– de les ordenances municipals, que poden arribar a l'aplicació de mesures coercitives, i la futura creació de la figura de l'agent mediambiental, que serà l'encarregat d'informar però, si cal, també de sancionar.

Les dades. A banda d'aquesta minoria, la gran part dels argentonins s'han adaptat bé a la nova forma de recollida de la brossa i així ho demostren les dades. Amb el porta a porta s'ha aconseguit que la recollida de la fracció orgànica passi de ser inexistent a recollir-se una mitjana de 307 grams per argentoní i dia. Això representa entre un 20% i un 23% del total de la brossa que es genera i un 60% de l'orgànica produïda al municipi. El tècnic de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Argentona, Joan Pujol, destaca que "a més de la quantitat, la qualitat

d'aquesta orgànica, que es porta a la planta de compostatge de Granollers, és molt alta". Per saber-ho, l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) fa controls sorpresa als camions que arriben a la planta de Granollers, i en la darrera inspecció l'orgànica argentonina només contenia un 4,1% d'impropis, és a dir, residus que no corresponien a matèria orgànica. D'altra banda, l'inici del porta a porta també comporta, en la majoria dels municipis, un augment de la recollida de les altres fraccions de brossa: el paper i el cartró, els envasos i el vidre. Abans del porta a porta es recollia un 4% de paper-cartró, ara estem al 10%. D'envasos s'ha passat d'un 2% a més del 3% i de vidre del 4% a més d'un 7%.

També ha augmentat l'ús de la deixalleria però encara s'ha de potenciar entre els argentonins, sobretot entre aquells que deixen mobles i altres andròmines a les àrees d'emergència. Aquest incívics augmenten amb l'arribada del bon temps, procedents d'altres municipis on molt probablement no fan el porta a porta.

Les novetats. Precisament, la deixalleria és una de les instal·lacions que es vol millorar. L'Ajuntament d'Argentona ha demanat, per segona vegada, una subvenció a l'ARC per ampliar-la. Entre les novetats de la recollida, cal destacar que aquest estiu hi haurà un quart dia de recollida de matèria orgànica. Serà els dilluns des del 20 de juny fins al 12 de setembre, ambdós inclosos. Aquest augment de la freqüència a l'estiu no ha de representar cap pujada de la taxa d'escombraries, ja que l'Ajuntament rep alguns diners per a la bona qualitat de l'orgànica

que porta a planta. En aquest sentit, Pinart destaca que "en un futur, si continuem reciclant encara més, el ciutadà podrà veure recompensada la seva tasca congelant la taxa de la brossa". Un altre dels canvis que es produiran a Argentona respecte de la brossa fa referència al buidatge dels contenidors de paper i cartró, vidre i envasos. Fins ara ho feia el Consell Comarcal del Maresme i a partir de juny és una competència de l'Ajuntament d'Argentona. L'empresa contractada, mitjançant concurs, és la mateixa que fa el porta a porta, i amb la seva gestió es vol augmentar la freqüència de buidatge i deixar de fer recollides nocturnes, que sovint desvetllaven molts veïns.

Argentona va implantar la recollida de la fracció orgànica fa un any, concretament el 15 de juny del 2004. Amb la implantació del porta a porta, s'ha aconseguit recollir el 60% de la matèria orgànica que es produeix al municipi, i que representa un 23% del total de la brossa. D'altra banda, el nou sistema també ha fet augmentar de forma considerable la recollida selectiva de paper i cartró, envasos i vidre. Com a novetat, a partir del 20 de juny i fins al 12 de setembre, ambdós inclosos, es passarà a recollir la fracció orgànica un dia més, els dilluns.

ESCOLA PÚBLICA DE QUALITAT

La consellera d'Educació de la Generalitat de Catalunya, Marta Cid, va inaugurar el 23 d'abril el Centre d'Educació Infantil i Primària Les Fonts. L'acte va comptar amb la presència de l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, la regidora d'Ensenyament, Esther Merino, el delegat del departament a la província de Barcelona, Jordi Roca, i la directora del centre, Paquita Gruas, entre altres polítics, nens, nenes, pares i mares. Aquests últims són precisament els que havien reclamat la construcció del nou centre, l'any 2002, en veure que les escoles del nucli urbà s'anaven quedant petites i no podien atendre el creixement de la població. Fins i tot, un grup de pares va recollir signatures per aconseguir que els seus fills poguessin anar a centres escolars propers a les seves llars. Després d'aquesta demanda, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament d'Ar-

gentona van decidir construir aquest nou CEIP. La primera fase del centre es va construir en el temps rècord de dos mesos, amb construcció industrialitzada, una tècnica que s'utilitza molt per edificar equipaments públics. En el moment de la inauguració, a l'inici del curs 2002-2003, l'escola va començar amb dues aules de P3 amb 16 alumnes cadascuna i una de P4 amb 23 alumnes. Aquest nombre de nens i nenes s'ha anat incrementant cada any fins al punt que durant aquest curs, el 2004-2005, un grup d'alumnes del cicle inicial de primària han ocupat algunes de les sales de l'edifici de parvulari, com l'aula de psicomotricitat, per portar a terme les classes. Aquesta situació provisional s'ha acabat amb la inauguració de l'edifici de primària —on el proper setembre aniran els alumnes d'aquesta franja d'edat—, una festa que es va fer coincidir

amb la que cada any organitza l'escola amb la participació dels gegants d'Argentona, tallers, espectacle infantil i esmorzar per a tothom. La directora de l'escola Les Fonts, Paquita Gruas, va dir que "ara ja s'han acabat les obres, l'entorn és privilegiat i ara caldrà estrenar l'edifici, que no serà fins al setembre, per veure les coses a millorar, la seva funcionalitat". Per la seva banda, la regidora d'Ensenyament, Esther Merino, va destacar que "podem gaudir de l'escola sense que encara l'haguem d'ocupar tota i això és una situació de privilegi perquè desgraciadament no passa sovint, per tant som un exemple tal com va dir la mateixa consellera".

El nou edifici. L'escola disposa d'un gimnàs ampli amb un petit escenari en el seu interior, els vestidors i els lavabos necessaris per poder fer les classes d'educació

física. Al nou edifici hi ha també un menjador que permetrà que l'escola compti durant el curs 2005-2006 amb servei propi de cuina. La biblioteca, l'aula de música, la d'audiovisuals, la de plàstica, l'aula de petit grup i la d'informàtica són les altres dependències comunes de l'edifici així com les aules. El nou CEIP Les Fonts s'afegeix als altres de la vila, que són el Francesc Burniol, el Bernat de Riudemeia i el Sant Miquel del Cros. Entre tots ofereixen un ensenyament públic de qualitat i amb places per a tots els argentonins d'aquesta franja escolar. L'única excepció s'ha donat amb cinquè on un grup de pares, que en el seu moment van inscriure els seus fills en altres centres, han demanat que aquests, un total de 9 alumnes, tinguin plaça en les escoles del nucli de la vila. En aquest sentit, Merino ha explicat que "el Departament d'Ensenyament de la Generalitat s'ho estudiarà al setembre perquè ara per ara no ho troba necessari". Si en l'educació infantil i primària Argentona compta amb places per a tothom, en altres edats hi ha una manca real de places escolars.

De 0 a 3 anys. L'única escola bressol municipal d'Argentona és la Cargol Treu Banya, al barri de Sant Miquel del Cros,

que està gestionada per la cooperativa privada El Gegant del Pi. Aquest centre, amb capacitat per a 41 nadons, és insuficient per cobrir la demanda actual de places. Es tracta d'una escola bressol d'una línia amb una aula amb capacitat per a 8 nadons de 0 a 1 anys, una classe maternal per a 13 nens d'entre 1 i 2 anys i l'aula de jardí d'infants amb capacitat per a 20. Actualment, aquest buit l'omplen els centres privats que existeixen al municipi però des del consistori s'està treballant per aconseguir un nou centre al nucli urbà. La directora de Cargol Treu Banya, Rosa Ripoll, comenta que "és necessari i imprescindible perquè hi ha molta demanda, però això ja és un tema polític". En aquest sentit, Merino comenta que "és necessària una escola bressol al nucli urbà i estem treballant per aconseguir-ne una de 80 places". Des de la Regidoria d'Ensenyament no s'ha confirmat ni l'emplaçament, ni el calendari, ja que s'està negociant, però es vol avançar a la revisió del Pla General d'Ordenació Urbanística.

L'IES. Les aules de l'Institut d'Argentona estan al límit de la seva capacitat. Així ho va manifestar un dels representants de l'Associació de Mares i Pares del centre, Oriol Calvo, i la mateixa regidora

d'Ensenyament, Esther Merino. Amb l'objectiu d'evitar una massificació en un futur molt proper, s'està treballant perquè en primer lloc es construeixi un centre al municipi de Dosrius, que descongestionaria les aules d'Argentona i també donaria més qualitat de vida als nois i noies que es desplacen cada dia des de pobles com Dosrius i Òrrius. Precisament l'alcalde de Dosrius, Josep Jo, va explicar que l'Ajuntament ha posat a disposició de la Generalitat de Catalunya dos terrenys: un per si s'opta per un edifici de nova construcció i l'altre per si primer es volen instal·lar aules prefabricades de forma provisional. De totes maneres, Jo comenta que "en les reunions que hem fet amb el Departament d'Ensenyament asseguren que l'IES Argentona encara pot donar servei, versió diferent a la que es dona des del mateix centre escolar, però la darrera paraula és sempre de la Generalitat". A banda de la prioritat de l'IES a Dosrius, Argentona també preveu la construcció d'un segon IES per absorbir el creixement demogràfic que ha viscut el municipi. Aquest centre, així com un altre CEIP, podrien ubicar-se a la zona de Can Colell tot i que es tracta de previsions a mitjà termini en el cas de l'IES i a més llarg termini pel CEIP.

L'Escola Les Fonts, que fins ara comptava només amb les classes de parvulari, es va completar el 23 d'abril amb la inauguració oficial de l'edifici de primària. Amb aquesta nova instal·lació, el Centre d'Educació Infantil i Primària (CEIP) Les Fonts podrà començar el curs 2005/2006 amb totes les aules i les dependències necessàries d'un centre amb dues línies. D'aquesta manera, la demanda de noves places per a alumnes de l'educació obligatòria d'infantil i primària està coberta a la vila. En l'altra cara de la moneda hi ha la manca de places per a l'escola bressol pública i un Institut d'Argentona que està al límit de les seves possibilitats.

Maria Sunyer agafa el relleu de la mà de Pep Alsina.

Relleu al Centru

Després d'anys de demanar un relleu generacional en la presidència del Centre Parroquial finalment ho ha aconseguit. Pep Alsina deixa el càrrec per donar pas a nous aires representats per la nova presidenta, Maria Sunyer. L'Assemblea de socis del mes d'abril va donar ple suport a la nova candidata i va reconèixer la feina d'Alsina d'una manera que ell no s'esperava pas: nomenant-lo president d'honor de l'entitat, una tasca que encara no coneix gaire bé però que no va dubtar a acceptar.

Motor i ideòleg de l'entitat. Pep Alsina va agafar les regnes de l'entitat l'any 1979. Ara, 25 anys després, mira enrere i se'l veu satisfet de la feina feta, especialment de l'esplai, una iniciativa que va néixer fugint del concepte de guarderia i que amb el temps s'ha convertit en el que es pretenia: un punt de trobada de nens, nenes i joves amb ganes d'aprendre, gaudir, jugar i relacionar-se.

Però com diu Alsina tot té dues cares, i en el cas de l'esplai la vessant negativa és que aquesta activitat "actualment només funciona el mes de juliol i no cada cap de setmana com passava abans". A banda de l'esplai, Alsina també recorda altres projectes que l'han deixat satisfet: "la Mostra de Cinema Infantil en Català, la Trobada de Grups de Teatre Amateur de Catalunya i fer Els Pastorets amb seixanta nens dalt de l'escenari".

Per a Pep Alsina, el Centru "és un casal de poble, un lloc d'integració i un espai parroquial, on qui ho vol pot aprofundir en l'aspecte religiós, tot i que no és imprescindible", matisa. Al llarg d'aquest quart de segle, el Centre Parroquial ha donat aixopluc a altres entitats com el Club Bàsquet Argentona, el Cine Club, la Garrinada, la Plataforma en Defensa del Centre Històric i Rialles, l'actual Xarxa. Segons Alsina, les instal·lacions del Centru s'han cedit a qui

ho demanat "sense que això sigui sinònim d'estar-hi a favor o en contra", aclareix. I és que si alguna cosa s'ha intentat al llarg d'aquest temps és fugir de qualsevol color polític, tot i que en alguna ocasió ha estat difícil.

Maria Sunyer, la nova presidenta. La Maria Sunyer fa un parell d'anys que va implicar-se plenament en les activitats del Centru. Fins llavors, la seva vinculació havia estat "com la de qualsevol vilatà que de petit juga als patis del Centru i de gran hi porta els fills perquè també en gaudeixin", explica la nova presidenta. L'any 2003, en Pep Alsina i en Ramon Rovira van picar a la porta de la Maria Sunyer amb l'únic objectiu de cobrar el rebut de soci. El que havia de ser una simple trobada de tràmit va desembocar en una xerrada sobre l'entitat i amb la Maria comproment-se a ajudar la junta a dur els números. Alsina recorda que Sunyer li va dir: "jo no tinc gaire temps, només miraré la comptabilitat a partir de les 10 de la nit perquè tinc feina. A mi no m'embolequeu amb reunions i històries que vaig de bòlit". Però ja ho diu la dita, "mai es pot dir d'aquesta aigua no en beuré". Dos anys més tard la Maria Sunyer encapçala l'entitat.

Futurs projectes. L'actual junta s'ha traçat una sèrie d'objectius. Entre ells fer realitat una vella aspiració: que l'esplai tingui continuïtat tot l'any i que el casal de juliol sigui només la culminació d'un procés. Per aconseguir-ho Sunyer té clar que haurà de lluitar "contra teles, playstations i centres comercials". Entre els plans de la nova direcció també hi ha el d'oferir més teatre i comptar amb un planter d'actors joves i adults que permetin al Centru tenir més d'un grup de teatre. Les noves tecnologies també formen part del futur i s'està treballant per millorar el web, que inclourà les notícies, les activitats, la història de l'entitat i una enquesta, entre altres seccions.

Temps de canvis al Centre Parroquial. El 28 d'abril passat, el fins aleshores president Pep Alsina va deixar el càrrec després de 25 anys al capdavant de l'entitat, 16 dels quals com a president. Qui durant molt temps ha estat el *cap de colla* del Centru donava pas, així, a una nova generació encapçalada per la recentment estrenada presidenta, Maria Sunyer. Alsina, però, continuarà treballant i col·laborant amb l'entitat, no en va n'ha estat proclamat president d'honor, un nomenament que el va agafar per sorpresa.

La urbanització de Can Raimí-Montimar es troba situada entre les dues vessants de la vall de la riera de Clarà. En aquest indret, rodejat de pins i naturalesa, hi ha 196 cases de les quals unes 170 són de primera residència. L'actual Junta de compensació treballa per posar al dia la urbanització amb l'objectiu que pugui ser recepcionada, en el futur, per l'Ajuntament d'Argentona. El soterrament de la instal·lació elèctrica, telefònica, el nou clavegueram i xarxa de subministrament de l'aigua són algunes de les prioritats del projecte d'actualització de la zona.

Can Raimí

Can Raimí-Montimar és una de les moltes urbanitzacions que van néixer a Catalunya als anys 70 sense massa control, quan molta gent es comprava una parcel·la per passar els caps de setmana lluny dels nuclis urbans, envoltats de natura i tranquil·litat. D'aquells primers veïns encara en queden, però la dinàmica ha canviat considerablement i des de fa uns anys els residents permanents treballen per millorar la seva qualitat de vida. El president de la Junta de compensació de la urbanització, Rafael Merino, constata que "abans hi havia molta gent gran però des de fa uns 7 o 10 anys hi ha moltes famílies de mitjana edat amb fills". La procedència de la població és molt variada però predominen els barcelonins i els mataronins. Els avantatges de viure a Can Raimí són sobretot la tranquil·litat, el fet de viure envoltat de naturalesa, el fàcil aparcament i que els nens i nenes puguin jugar al carrer com abans es podia fer. Entre els inconvenients que destaquen els veïns hi ha la manca de transport públic i no disposar dels serveis bàsics, que s'han de costejar ells mateixos, com la neteja i el manteniment de les zones comunes. En aquest sentit, Merino explica que "som ciutadans de segona per rebre serveis però de primera perquè paguem impostos com els que més". Tots els habitants de Can Raimí-Montimar formen part de la Junta de compensació, que va formalitzar-se legalment l'any 2001. Aquesta entitat, formada per representants dels veïns i del consistori, vetlla per convertir la urbanització en una zona residencial digna fins que sigui recepcionada per l'Ajuntament d'Argentona.

Òrgan rector de la Junta de compensació. Aquesta entitat està formada per cinc representants dels veïns que són: el president, Rafael Merino; el vicepresident,

D'esquerra a dreta, Francesc Garrido, Rafael Merino i Juan Carlos Sala.

Juan Carlos Sala; el tresorer, Francisco Ruiz; el secretari, Manel Luna, i un vocal, Francesc Garrido. La representant de l'Ajuntament d'Argentona és la regidora Montse Brugal. Les dues parts gaudeixen d'una "bona entesa i relació" segons els representants dels veïns, que cada any organitzen una junta general on es convida a tothom per posar sobre la taula l'exercici econòmic, els nous projectes i les incidències. Fins ara, aquest ens ha aconseguit que l'Ajuntament es faci càrrec de la recollida de les diferents fraccions de la brossa i que l'aigua sigui subministrada, tot i que a través d'una precària i antiga xarxa de distribució, per la societat privada municipal Aigües d'Argentona SA. En aquests moments, el principal projecte que té en marxa la Junta és actualitzar els serveis bàsics perquè en un futur l'Ajuntament pugui recepcionar la zona. Entre aquestes reformes, està previst el soterrament de la línia telefònica i del subministrament elèctric així com l'asfaltatge dels

carrers, que presenten molts sotracs. També la construcció del clavegueram, fins ara inexistent, i la millora i actualització de la xarxa de subministrament de l'aigua. Aquest projecte, realitzat per un enginyer de la Junta de compensació, té un cost elevat que s'ha de pagar entre tots els veïns, que també disposen d'un administrador i d'un advocat. És aquí on arriben els problemes, perquè segons Garrido "hi ha veïns que no els hi va bé pagar—per la qual cosa es busquen solucions de finançament— i d'altres que posen pegues a tot el que fan els membres de la Junta ja que acostumen a barrejar temes purament personals, però cal tenir en compte que és l'únic camí perquè Can Raimí passi a mans de l'Ajuntament com qualsevol altra zona del municipi". Des de la Junta de compensació calculen que les obres es podrien començar a finals de l'any 2006, amb una durada d'un any i mig. Serà aleshores quan l'Ajuntament podrà recepcionar Can Raimí.

COSES DE LA VILA

Fragments

El guanyador de la 24a edició del Concurs de Cartells de la Festa del Càntir 2005 és el mataroní Albert Esteve i Cos, amb la seva proposta *Fragments*. Esteve, fotògraf i dissenyador gràfic, va crear el càntir de l'any a través de fotografies de diferents indrets d'Argentona. En total s'hi van presentar 110 obres que es van exposar al Museu fins al passat 17 d'abril. Les dues mencions honorífiques del certamen van ser per a l'obra *El nou-vingut*, de Ferran Travessa i Ignasi Portales, i per a *El penjat*, de Gemma Villegas.

Massatge infantil

En el marc de la primera Setmana Internacional del Massatge Infantil, a principis d'abril, l'educadora Fanny Mugny Roca va fer una xerrada a Argentona. La importància del sentit del tacte va ser el tema central d'una trobada que va introduir els assistents en la tècnica del massatge infantil, una tècnica mil·lenària d'origen oriental que ara es recupera. Mugny imparteix cursos a la vila des de fa un parell d'anys, concretament a l'espai de dietètica Roure, al carrer Abat Escarré.

Volta ciclista

Argentona va acollir, per primera vegada, una de les proves ciclistes puntuables per al Campionat d'Espanya de Veterans. Un total de 109 corredors de tot l'Estat van aplegar-se, el 17 d'abril, al municipi per participar en la prova. Francisco Meoqui va ser el guanyador absolut, José Antonio Lurgain va ser el primer classificat en la categoria de 60 anys i Juan Arbudo en la de 50. Pel que fa als equips, el primer classificat va ser el Fincas León.

Canvi de nomenclatura

La sessió plenària del 8 d'abril va aprovar per unanimitat la denominació de dos trams de la urbanització Can Vilardell, que es diran "camí de la Cornisa" i "carrer Xaloc". També es va acordar el canvi del nom de la plaça del Cementiri per "plaça dels Geganterers". D'altra banda, l'aprovació de la posada en marxa de la Comissió de Nomenclàtor es va ajornar per poder discutir amb més temps i calma el seu futur funcionament.

Segon Premi Cirit

L'argentoní Ignacio Pedrosa va guanyar un dels premis Cirit que concedeix la Generalitat per fomentar l'esperit científic dels alumnes. Pedrosa, ex-alumne dels Salesians de Mataró, va aconseguir crear diferents hologrames: el d'un euro, un collaret i la figura de Tutankamon. Recordem que un altre argentoní, Manel Sánchez, també va guanyar un dels premis Cirit de la Generalitat per una comparativa fotogràfica de diferents indrets de la vila.

Més pressupost

L'Ajuntament invertirà més diners en l'escenotècnia de la Sala, la rehabilitació de Can Barrau, les urbanitzacions de Can Guri i Can Ferraters i l'eliminació de les barreres arquitectòniques. El ple del 6 de maig va donar el vist-i-plau a una modificació del pressupost que arriba als 874.000 euros, una xifra que s'afrontarà amb una part del romanent de l'any passat i amb la sol·licitud de crèdits. Dins d'aquestes inversions també s'hi inclouen la redacció del catàleg arquitectònic, mobiliari divers, la revisió de preus dels serveis de neteja dels equipaments municipals i l'escomesa de la zona d'equipaments escolars i esportius del Sant Crist. Davant d'aquestes modificacions l'oposició va acusar l'equip de govern d'haver tingut manca de previsió.

Jules Verne i Cervantes

Amb motiu del centenari de la mort de Jules Verne, l'Institut d'Argentona va acollir una exposició sobre l'obra i la vida de l'escriptor francès. Els visitants van poder veure fins al 8 de maig una maqueta del submarí Nautilus o de la bala per anar a la Lluna. La mostra, que és itinerant, també presenta edicions antigues d'obres de Verne, un audiovisual, màquines i el bestiari imaginari de l'escriptor francès. D'altra banda, al mateix centre, hi ha una exposició amb motiu dels 400 anys de l'edició del Quixot. Aquesta mostra, de producció pròpia, és un recull de materials creats per professors i alumnes del centre sobre la vida i obra de Cervantes.

Més recursos per al Defensor

El Defensor del Vilatà, Ferran Merino, atén les queixes dels argentonins cada dilluns de 6 a 8 del vespre en un despatx situat a l'Ajuntament Vell. La nova ubicació i l'horari fix són algunes de les peticions que va fer Merino en la presentació de l'informe anual de la seva gestió. Durant l'exposició el Defensor també va explicar que les qüestions de mobilitat i seguretat ciutadana són les que més preocupen els argentonins, i en concret les que fan referència a la creació de carrils bici, a la instal·lació de rètols i plafons al carrer i a l'abandonament de cotxes, entre d'altres.

COSES DE LA VILA

Sant Jordi 2005

El llibre de ciència-ficció *Esencia divina*, de l'argentoní Joan Antoni Fernández, va ser l'única novetat local per aquest Sant Jordi 2005. Pel que fa a les roses, les floristeries de la vila van vendre'n al voltant de 1.500 unitats, sobretot vermelles i també de solidàries, amb un adhesiu per recollir diners per al sud-est asiàtic. Entre els actes culturals i festius al voltant de la jornada, cal destacar una xerrada sobre els orígens de Miguel de Cervantes a càrrec de l'historiador Jordi Bilbeny. El 23 d'abril es van entregar els premis de la fase local de la 22a Mostra Literària del Maresme. Maria Plana va guanyar el premi de prosa, en la categoria d'adults, amb *Tres històries i un temps*. En la secció de poesia, el primer premi va quedar desert i l'accessit va ser per a Cristina Notario amb *En un instant*. Altres actes van ser la ballada de sardanes del 24 d'abril amb la Cobla Principal de Banyoles, un concurs de dibuix sobre El Quixot o les tradicionals parades

Aniversari Penya Barcelonista

La Penya Barcelonista d'Argentona va celebrar el 35è aniversari amb una festa el 24 d'abril. Durant la celebració es va inaugurar un monument realitzat per un dels socis, l'escultor Lluçà González. L'escultura, de ferro forjat i de línies arrodonides, està situada a la plaça dels Enamorats. Durant la jornada es va fer un dinar de germanor on van assistir el directiu Toni Rovira, l'argentoní vinculat al Barça Pere Janer i l'exjugador Julio Salinas. La Penya Barcelonista d'Argentona celebra 35 anys amb gairebé 380 socis i amb la satisfacció de ser guanyadors de lliga.

Aigua a Can Cabot

Tots els grups municipals han acordat que la Companyia d'Aigües d'Argentona es faci càrrec de manera subsidiària del subministrament de l'aigua a les urbanitzacions de Can Cabot i Can Ferraters sempre que l'informe dels tècnics municipals sigui favorable. L'acord va arribar en el ple de maig, fruit d'una moció inicial d'Agrupació Argentona, Esquerra Unitària i Partit Popular. El portaveu de Convergència i Unió, Ferran Armengol, va fer d'intermediari entre els tres grups a l'oposició i l'equip de govern. Anteriorment, alguns veïns de Can Cabot havien denunciat l'actual junta perquè havia deixat de clorar l'aigua. La junta havia anunciat la decisió de la finalització d'aquesta tasca perquè consideraven que era massa responsabilitat. A més, la junta va denunciar l'Ajuntament per no garantir la salubritat i la potabilitat.

9a Marxa de les Fonts

La 9a Marxa de les Fonts, organitzada pel Grup de Muntanya d'Argentona, va aconseguir el rècord de 1.000 participants. L'elevat nombre de caminants va ocasionar alguns problemes organitzatius, com per exemple a l'hora de coure les botifarres de l'esmorzar. De totes maneres, aquesta cita es troba plenament consolidada amb participants argentonins i de tota la comarca. D'altra banda, el Grup de Muntanya va organitzar, el 29 de maig, el passí d'un audiovisual sobre la travessa de l'Expedició Osona-Maresme al Sisha Pangma i la presentació, el 20 de maig, del documental *Catalans al K-2*, un documental sobre l'ascens a aquest cim que va merèixer el guardó Piolet d'Or 2004 i el premi a la Millor Expedició Mundial per Explorers.

Seguiment Can Doro

Davant d'un tema tan conflictiu com el de Can Doro i per evitar confusions, la direcció dels dos mitjans creu oportú explicar el cobriment que es va donar al Cas Can Doro durant el mes de març. En les informacions es van prioritzar els fets noticiables (manifestació, ocupacions, comunicats i rodes de premsa) per damunt de les opinions dels partits. Tant és així que, davant l'interès informatiu, a iniciativa pròpia i fora del seu horari laboral, els periodistes de Ràdio Argentona i el *Cap de Creus* van donar cobertura a la manifestació de la Plataforma convocada pel dissabte 19 de març.

Pel que fa a Ràdio Argentona, durant el mes de març es van emetre 21 notícies sobre Can Doro: la Plataforma en va protagonitzar 6, Esquerra Unitària 3, Agrupació Argentona 1, Partit Popular 2, Convergència i Unió 1, Partit dels Socialistes 2, Entesa per Argentona 2 i l'equip de govern 1. Cal sumar-hi 3 informacions que feien referència a la marxa de l'enderroc i als comunicats d'Iniciativa per Catalunya Verds, Esquerra Republicana i la CUP de Mataró i Dosrius.

Tots els partits polítics van pronunciar-se sobre els aldarulls del ple i sobre l'ocupació, i els que van repetir intervenció va ser perquè van emetre un comunicat o van voler donar la seva opinió. Només Agrupació Argentona va parlar únicament del ple perquè quan va assistir a l'entrevista mensual encara no s'havia produït l'ocupació de Cal Guardiola. Pel que fa al *Cap de Creus*, es va seguir el procediment de sempre. Per tal d'optimitzar recursos, la revista va aprofitar les declaracions que es van fer a Ràdio Argentona per elaborar l'article de Can Doro. El text només va dedicar un petit paràgraf a les opinions dels partits perquè la gran majoria va utilitzar el seu espai a la revista per expressar àmpliament la seva opinió sobre la qüestió de Can Doro.

Sílvia Abril és una de les actrius del programa *Homo Zapping* d'Antena 3, on cada setmana imita presentadores de televisió tan dispars com María Teresa Campos, Isabel Gemio, Julia Otero o Cayetana Guillén Cuervo. A banda, l'actriu caracteritza personatges de la ficció com Heidi o la Sole de *7 vidas*. Abril també participa en el programa de ràdio *Minoria Absoluta* i està de gira amb l'obra de teatre *Sexes*, una història de Xavier Bertran i Pep Anton sobre les relacions de parella. Després de formar-se i voltar per tot el món amb Els Comediants, ara l'actriu argentona viu un bon moment professional. Tot i el volum de la seva feina, no canvia la seva residència d'Argentona per la gran ciutat.

El públic en general et comença a conèixer ara, però com vas començar en el món de la interpretació?

De fet jo vaig estudiar fins a 4t de Dret però mai vaig deixar de fer teatre. Vaig començar a l'escola, a Sant Josep de Mataró, però no sabia que es podia estudiar teatre com una professió, i aleshores quan va arribar el moment d'estudiar una carrera vaig anar amb les meves amigues a la Facultat de Dret, però el que realment m'agradava era la interpretació. Quan feia primer de carrera, em vaig assabentar que a Mataró existia l'Aula de Teatre, m'hi vaig apuntar i va ser on va començar la meua formació teatral. Després també em vaig presentar a les proves de l'Institut del Teatre, on vaig fer tres anys fins que ho vaig deixar perquè no podia combinar les classes amb la feina.

En aquesta imatge, Sílvia Abril fa el paper de la Sole de *7 vidas*, sèrie de Tele 5.

Com es passa de la formació al món professional?

En el meu cas, quan feia segon curs a l'Aula de Teatre van venir Els Comediants a buscar gent per fer la cloenda dels Jocs Olímpics de Barcelona. Aquest va ser el primer contacte amb el món professional i amb la companyia, on després m'hi vaig quedar molts anys fent espectacles com *Dimonis* i *Antologia*, amb la que vam viatjar per tot el món. He estat amb ells fins fa uns dos anys tot i que encara hi continuo en contacte, vaig aprendre molt.

Quan van començar les imitacions?

Vaig presentar-me al càsting d'un espectacle de cabaret que s'havia de fer al Teatreneu —es deia *El Burladero*— i em van agafar. Era un cabaret polític on imitava la Marta Ferrusola, la Celia Villalobos... Bé, fèiem molts personatges durant l'obra. Dins de la professió va tenir cert ressò i ens van venir a veure molta gent i entre ells gent que treballava per a El Terrat com en Toni Soler, en Queco Novell...

I et van fitjar...

Sí, érem quatre i ens van agafar a tres perquè els hi agradava la feina de l'equip. En Toni Soler em va proposar anar al programa *Set de Nit* per fer de Celia Villalobos, aleshores ministra de Sanitat, també vaig fer de María Teresa Campos... Bé, feia les imitacions d'*El Burladero* però adaptat al programa. D'aquí vaig començar a col·laborar en el programa de ràdio *Minoria Absoluta*, on hi continuo actualment.

I com fas el salt a *Homo Zapping* d'Antena 3 amb emissió a tot l'Estat espanyol?

En José Corbacho em va dir que estaven preparant un programa sobre paròdies de la televisió i que comptava amb mi. Em va dir que necessitava actors que poguessin fer molts personatges, camaleònics però que no fossin imitadors simplement. Per primera vegada vaig tenir la sort d'aconseguir la feina sense fer cap càsting (somriu).

I com prepares imitacions tan variades com la de María Teresa Campos, Isabel Gemio, Julia Otero, Carolina Ferrer o la

ctriu camaleònica

Sole de 7 vidas?

Miro molts vídeos, em graven els programes i les presentadores que són "víctimes" i es tracta de visionar. A mi em funciona molt gravar-me les veus en una gravadora com ara la teva, i minuts abans d'entrar a plató escolto, perquè jo no sóc una gran imitadora. Així com hi ha gent, dins del programa, que són grans imitadors del to de veu, físicament... jo no em considero una gran imitadora, a mi em costa molt i el que faig és agafar-me a tics físics que tenen els personatges, maneres de moure's, i intento, intento acostar-me a nivell de veu a ells però em costa moltíssim. Per mi és més fàcil crear-me el personatge agafant-me a coses que a mi em van bé que no treure una calcomania com fa en Latre. De totes maneres, en Corbacho mai ens ho ha demanat, no li interessen calcomanies, ha preferit actors tot terreny.

Doncs te'n surts molt bé i la prova està en els bons nivells d'audiència del programa i el premi Ondas 2004 que va aconseguir el programa. Una curiositat, amb quina imitació et quedes?

A mi m'agrada molt la Isabel Gemio perquè és molt afectada, tot i que ara no està en la graella televisiva. També m'ho passo molt bé amb la Cayetana Guillén Cuervo, que precisament vindrà al programa d'aquí a dues setmanes. (*entrevista realitzada el 20 d'abril*). Quan algú que imitem ve al programa es diu un "cameo" i els convidats s'ho passen molt bé.

Com s'aconsegueix que les "víctimes", com deies, vinguin al programa?

Hi ha un equip de producció molt bo que ho aconsegueix, a més, en la majoria dels casos, els hi fa il·lusió i et comenten coses. Per exemple, aquesta setmana va venir la Núria Roca, que la faig molt guenyia i pija i em deia "home, és que m'imites vizca i molt pija i jo no sóc tan pija, che!". I jo li vaig dir que fèiem caricatures, que si fos fidel al personatge no faria cap gràcia, has d'apretar una mica els cargols.

Tu que mires tants programes, quina és la teva opinió sobre la televisió actual?

Crec que està molt malament, excepte

Silvia Abril en la floristeria familiar de Mataró, al barri de Cerdanyola.

alguns programes, mengem molta, molta porqueria. Per mi una de les cadenes que està molt i molt bé és TV3, em sento molt orgullosa perquè és una de les poques on la teleporqueria pràcticament no existeix i opta per programes innovadors com *Efecte Mirall*, *El favorit*... No hi ha programes d'entreteniment sobre les misèries de gent que ni ens va, ni ens ve, de famosos que no ho són, que els hi converteixen pel sol fet d'haver estat 90 dies en una casa i que tenen un interès zero. Bé, és una opinió, crec que hi hauria d'haver de tot però amb equilibri i no crec que actualment les cadenes privades ho aconsegueixin. I mira que amb això em tiro pedres a la meva teulada, tot i que a Antena 3 sembla que hi ha una intenció de redirigir la cadena, perquè han optat per l'Andreu Buenafuente que és un programa d'entreteniment sense haver de recórrer a la teleporqueria.

Has combinat la teva feina a la televisió amb la representació teatral de *Sexes*, com ho portes?

Ara millor, perquè després d'estar al teatre Villarroel hem fet gira i ara des-

cansem fins a finals d'agost que la reprenem. He passat uns mesos on combinava les gravacions d'Homo Zapping amb la ràdio, el teatre... i estava morta de cansament, però això s'ha d'aprofitar i més en aquesta professió on hi ha alts i baixos..

Televisió, ràdio o teatre?

Sens dubte el teatre, m'agrada molt el contacte amb el públic, notar les seves reaccions, és com una droga. Ara he gravat un capítol de *L'un per l'altre*, que és una "seatcom" (sèrie televisiva que es grava amb públic), i la veritat és que m'ha agradat molt. En el futur m'agradaria fer-ne una, a veure si m'ho proposen...

Tens previst fer alguna visita a Argentina o a la comarca amb l'obra teatral *Sexes*?

Doncs no, i mira que em fa molta ràbia perquè em faria il·lusió. A Argentina poder el problema és que no hi cabem perquè el Centru és petit i l'escenografia té unes portes... Haurem d'esperar a la inauguració de la Sala, si encara estem de gira.

La Font Picant: recuperar els espais naturals

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Des de finals de l'any passat està funcionant un Taller d'Ocupació que té com a objectiu la neteja i la recuperació dels boscos i els espais naturals propietat de l'Ajuntament, especialment els que hi ha al voltant de la Font Picant.

Els que es passegen pels boscos que hi ha a sobre de la Font Picant, anant cap a la zona de "La Barca", veuran com, des de ja fa dies, s'hi està treballant de valent. S'està fent la recuperació dels boscos i tasques d'enjardinament d'aquest espai natural per a un major ús i gaudi públics. Els treballs que es fan permetran una regeneració del sòl i del bosc autòcton de la zona (alzines i roures fonamentalment) i també han de servir de prevenció davant del perill dels incendis forestals.

Des de finals de l'any passat està funcionant un Taller d'Ocupació que té com a objectiu la neteja i la recuperació dels boscos i els espais naturals propietat de l'Ajuntament, especialment els que hi ha al voltant de la Font Picant. Vuit alumnes i un professor, titulat i especialitzat en el tema, hi treballaran durant un any en el marc d'un Taller d'Ocupació finançat amb diners que provenen de la Unió Europea a través del Servei d'Ocupació de la Generalitat de Catalunya. En total haurem rebut uns 135.000 € que permeten finançar quasi al 100% l'esmentat taller, que dona als alumnes la possibilitat d'aprendre un ofici qualificat, mitjançant classes teòriques i pràctiques, i que, al mateix temps, permetrà la regeneració i millora dels boscos d'aquesta zona.

Ja fa quasi 3 anys que el poble d'Argentona va aconseguir la propietat de la Font Picant i d'unes 90 hectàrees de bosc del seu voltant. Una recuperació d'una gran càrrega sentimental i simbòlica i que permetia, al mateix temps, que no es faci cap construcció d'habitatges a tota la zona, una de les reivindicacions per les quals s'havia lluitat històricament. Posteriorment, es va fer un concurs d'idees per a la remodelació de la Font i es va encarregar el projecte, que molt aviat serà entregat en la seva versió definitiva. Esperem, doncs, que a continuació es podrà començar la primera fase de les obres que permetin arranjar la zona de la Font i el seu entorn més immediat. Al mateix temps, però, s'ha volgut fer aquest esforç per a la recuperació i regeneració de les 90 hectàrees de bosc de propietat municipal que envolten la Font en direcció a Burriac.

El Mercat a la Velcro, una oportunitat per al comerç d'Argentona

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

El fet de tenir aquesta oferta comercial concentrada, entenem que esdevindrà un pol d'atracció molt important per al comerç d'Argentona, que permetrà recuperar una part de les vendes que es realitzen fora de la nostra població.

El trasllat del mercat té una finalitat estratègica que va més enllà de canviar la ubicació de les actuals parades de plaça i que afectarà positivament tot el comerç de la vila. Argentona està patint des de fa temps una pèrdua de vendes en favor de poblacions properes que tenen equipaments comercials amb una àmplia oferta que fan una competència molt important a les nostres botigues. Els hàbits de compra han canviat, de la mateixa manera que han canviat les estructures familiars, i el temps que cada un de nosaltres pot dedicar a la compra, per això tendim tots plegats a concentrar aquesta activitat per tal que ocupi el mínim temps possible. Per això des de l'equip de govern plantejem un nou mercat que integri tres peces clau del comerç: una àrea de venda mitjana, ni tan gran com les que tenim al voltant per no desvirtuar el comerç local, ni tan petita que no pugui donar una oferta acceptable a la demanda argentonina; un aparcament que faciliti l'accés als usuaris, i finalment el mercat municipal, un mercat que tingui com a element principal la venda de producte fresc com han fet tradicionalment, però amb unes condicions millors que les que hem tingut fins ara a Argentona amb uns equipaments moderns i adaptats a les necessitats dels venedors, accessibilitats i comoditats per als compradors, espais de venda adequats, etc.

El fet de tenir aquesta oferta comercial concentrada, entenem que esdevindrà un pol d'atracció molt important per al comerç d'Argentona, que permetrà recuperar una part de les vendes que es realitzen fora de la nostra població, i això beneficiarà tot el comerç vilatà i l'economia d'Argentona, ja que si tenim un sector en procés de desenvolupament tindrem un sector que generi llocs de treball, i recuperarem un element importantíssim per generar millor cohesió social.

No volen escoltar

No hi ha res a fer, l'equip de govern municipal porta la directa posada i no està disposat a rectificar. No volen escoltar.

Argentona tenia la "plaça del Bombardeig", un solar en runes que servia per justificar les pressions en la necessitat, per ningú discutida, de rehabilitar el nostre centre històric. Ara, després de l'enderroc de Cal Guardiola i les cases del carrer Gran, hem convertit aquest espai en "el parc de les runes". Per quan de temps? Però no n'hi ha prou, una vegada enderrocat Cal Guardiola tot i les protestes d'una bona part de la ciutadania, ja volen anar per la Velcro. I diem això perquè per al Ple municipal del mes de juny el govern municipal vol portar a aprovació un "text refós per la modificació puntual del Pla general de reordenació de l'illa de la Velcro". La Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona ja en va denegar la modificació en primera instància i va demanar un text refós que entre altres coses justificués "la necessitat d'habitatge al centre de la població". Al nostre entendre, la necessitat d'habitatge que té Argentona no és precisament la que es proposen construir tant a la Velcro com a Can Doro. També diu la citada comissió que per determinar normativament el sostre admès (quantitat de pisos que es poden construir) s'ha de justificar l'increment de sistemes d'espais lliures. I com que els ha fallat la intenció de fer servir, per aquest menester, espais del Cros que no eren de propietat municipal i no estan disposats a perdre sostre edificable (no fos cas que Vertix els renyés), s'inventen solucions tan estranyes com requalificar indrets com la plaça de l'Església per poder-los considerar zona lliure d'espai públic per compensar aquesta mancança en l'illa de la Velcro. Com dèiem, no aprenen dels seus errors, no volen escoltar, una vegada més estan insistint a donar preferència als interessos de Vertix per sobre dels interessos dels vilatans. L'interès econòmic per sobre de l'interès públic. Evidentment el grup municipal de Convergència i Unió no pot donar mai suport a aquestes actuacions.

Leiv motiv: més del mateix

Tindrem la sort de poder comptar amb uns dirigents que vulguin ser els capdavanters en una política sensible a les demandes dels ciutadans?

El Sr. Soy es planteja tots els temes que li són denunciats com a alcalde de la vila, com un tema personal. Aquest senyor va fer moltes promeses fa 10 anys i no les ha complert. Tot el que li és criticat, ell ho torna, mitjançant alguns mitjans de comunicació, com una mentida i una calúnnia. Senyor Soy, vostè encara no ha entès que en una democràcia existeix l'oposició, vostè es deu imaginar altres temps en els quals no existia l'oposició, i potser vostè es sentia més còmode. Té uns tics que no són propis de la democràcia, el fet de no voler escoltar els veïns, utilitzar desmesuradament els mitjans de comunicació al seu abast per desprestigiar l'oposició i solament "felicitar" els seus. El grup municipal popular s'ha caracteritzat per ser una representació totalment municipal, de defensa dels interessos dels argentonins. Ens avala la tasca de fa més de 10 anys. La presentació de moltes iniciatives per augmentar la qualitat de vida dels vilatans, la defensa, sense partidismes, dels interessos generals de la vila. Per sobre de tot, hem demostrat contínuament que la nostra única fita és per la qual ens vàrem presentar a les eleccions municipals, treballar per a Argentona i per als argentonins.

Altres, amb sigles d'independents, no han treballat per a Argentona i els argentonins. Jo li pregunto al poble d'Argentona: què han fet? Heu millorat en la vostra qualitat d'argentonins? S'ha portat a terme el seu programa electoral?

És el moment de fer una reflexió acurada del que volem per a la nostra vila. Una reflexió que ha de comportar una elecció tan sincera com sigui possible. Ara és el moment de mirar enrere i valorar el que ens van prometre i no s'ha fet. Volem que aquelles petites coses que fan el dia a dia es solucionin com: l'enllumenat dels carrers, arranjament de voreres, parcs per als nostres fills, activitats per als nostres avis, papereres, bancs, suport a les nostres entitats, potenciació de les nostres botigues, dinamització dels nostres empresaris, una administració àgil i propera al vilatà, la zona esportiva, el camp de gespa... Un bon polític ha de saber i conèixer la realitat del seu poble, on està i cap a on va. Nosaltres volem que sigui el nostre espai de vida, d'esbarjo, de passeig, a on es troben totes les coses quotidianes, el nostre conviure... No volem grans obres fins que les petites estiguin solucionades. I sobretot volem que se'ns escolti.

Grup Municipal de Convergència i Unió (CiU)

CONVERGÈNCIA
I UNIÓ

Però no n'hi ha prou, una vegada enderrocat Cal Guardiola tot i les protestes d'una bona part de la ciutadania, ja volen anar per la Velcro.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Per sobre de tot, hem demostrat contínuament que la nostra única fita és per la qual ens vàrem presentar a les eleccions municipals, treballar per a Argentona i per als argentonins.

Argentona està en venda. L'especulació que ve

Grup Municipal Esquerra Unitària (EU)

Estem comprovant com Argentona s'ha incorporat al corrent especulador immobiliari que envaeix el nostre país. Encara som una ciutat petita, amb una estructura sensible i feble, on les agressions urbanístiques tenen un impacte negatiu molt sentit, com a Can Doro.

Els mitjans de comunicació informen cada dia de conflictes al territori en forma d'agressions urbanístiques. Quasi tots originats per projectes "legals" endegats per les immobiliàries o per l'Administració. El conflicte es genera quan la societat civil, organitzada en associacions i plataformes diverses, manifesta la seva resistència i oposició a aquestes agressions.

Estem comprovant com Argentona s'ha incorporat al corrent especulador immobiliari que envaeix el nostre país. Encara som una ciutat petita, amb una estructura sensible i feble, on les agressions urbanístiques tenen un impacte negatiu molt sentit, com a Can Doro.

Les previsions de futur són poc afalagadores. Corre perill un element patrimonial molt important dels argentonins: la Velcro. Aquest edifici va ser una de les millors inversions que ha fet mai un govern local. Una compra a preu raonable d'un espai que dona molt joc i encara pot ser més profitós per al poble. Un patrimoni que es vol regalar a canvi d'unes contraprestacions sòrdides. No s'acaba aquí. Volen seguir pel Cros, un veïnat on la plena integració encara és pendent, amenaçat de més massificació (malgrat una moció conjunta al ple municipal).

Això passa en un poble tocat per la política urbanística nefasta, generada fa 40 anys, que va crear tres nuclis urbans separats: urbanitzacions, centre i Cros, amb visió i sentiment molt diferents del que és ser poble. Els promotors d'aquella política van agafar els calés i van deixar els nyaps. Problemes constants, encara per resoldre, surten a cada ple que se celebra.

Fa 40 anys estàvem en una dictadura i hi havia pocs mecanismes per fer-hi front. Ara no és així: els polítics actuals manen en nom nostre. No podem eludir la nostra responsabilitat d'evitar que es tirin endavant projectes especuladors. Els polítics se'n van i els nyaps queden. Els Soy-Pinart-Brugal marxaran. No podem tolerar que ens deixin els seus nyaps.

Ampolla mig plena, ampolla mig buida (II)

Grup Municipal Agrupació Argentona (Agr.Ar.)

L'esport a Argentona està sumit en la major desídia que ha patit mai. Falta de pressupost, aportacions mal repartides, falta de conserges, però sobretot manca de dedicació i d'aptitud del regidor, el qual fins ara solament ha demostrat que el càrrec li ve gran.

Ens trobem en l'equador de la legislatura i creiem que és el moment d'analitzar el treball realitzat per tots els regidors de l'equip de govern, sempre sota el punt de vista d'Agrupació Argentona.

Regidor d'Esports. Gestió nefasta: l'esport a Argentona està sumit en la major desídia que ha patit mai. Falta de pressupost, aportacions mal repartides, falta de conserges, però sobretot manca de dedicació i d'aptitud del regidor, el qual fins ara solament ha demostrat que el càrrec li ve gran.

Regidora d'Educació. Gestió sense pena ni glòria, però encara estem esperant que ens contesti –com és la seva obligació legal– en un Ple qui va ser la persona responsable de la festa en el local del col·legi del Cros i quines responsabilitats assumeix.

Regidora de Festes. Gran treballadora però excessiva despesa.

Regidora de Benestar Social i Sanitat. Gestió nefasta: el poble d'Argentona ha perdut gairebé tots els serveis que tenia abans amb la Creu Roja gràcies a la peculiaritat i als complexos de la regidora. Quant a Sanitat també li ve gran, atès que és com si no existís aquesta regidoria.

Regidor de Medi Ambient. Gestió nefasta: gran part del subsòl d'Argentona contaminat, camins forestals destrossats, augment important d'accidents, fracàs rotund de la policia forestal, fracàs en el marge de protecció d'incendis, així com en la neteja de boscos.

Regidor d'Hisenda. Gestió nefasta: gran augment d'impostos. Taxes i impostos amb un gran augment de l'endeutament municipal, en el qual s'ha arribat al marge del 2% del límit màxim permès.

AJUNTAMENT: Com bé sabem, l'alcalde és el màxim responsable de l'equip de govern, per la qual cosa creiem que no és necessari qualificar la seva gestió. Sí que volem qualificar les seves dues "carteres": la de Governació, depenent directament d'Ajuntament, que s'utilitza únicament i exclusivament per a recaptació, i la de Mitjans de Comunicació, també depenent únicament de l'Ajuntament i subjecta clarament a submissió i obediència (això sí, amb aparença democràtica). Continuarem en el proper número.

Ramon Martí Alsina

L'Ajuntament d'Argentona, el Museu del Càntir i el Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell han organitzat l'exposició "Ramon Martí Alsina a Argentona. L'Entorn Familiar i el Paisatge". El pintor, considerat com el millor representant del Realisme espanyol, va néixer a Barcelona l'any 1826 i va viatjar a París on va conèixer l'obra de Courbet, els realistes francesos i l'Escola de Barbizon. Aquesta exposició presenta la relació de Martí Alsina amb Argentona a través d'obres, algunes inèdites fins ara, sobre paisatges de la vila i retrats dels seus familiars.

Un retrat de dos dels fills de Ramon Martí Alsina.

La comissària de l'exposició "Ramon Martí Alsina a Argentona. L'Entorn Familiar i el Paisatge", Maria Teresa Guasch i Canals, va explicar en la presentació de la mostra que "es tracta d'un artista de primera categoria del segle XIX, es pot considerar l'iniciador de l'evolució cap a l'art modern ja que comença essent pintor romàntic però molt aviat es decanta en la línia del Realisme, del qual es converteix en un gran mestre. Com a artista la seva obra presenta una pinzellada molt valenta, com a home sempre va mostrar una gran capacitat d'emocionar-se davant de les coses". Va viatjar a París on va conèixer l'obra de Courbet, els realistes francesos i l'Escola de Barbizon però, com explica Guasch, "ell anava més enllà, donava a les obres el seu caràcter personal". Joaquim Vayreda va ser un dels grans deixebles del cèlebre artista, que va tenir gran influència en l'anomenada "Escola d'Olot".

Un dels objectius de l'exposició, que es va poder veure fins al 29 de maig, és mostrar la vinculació que Ramon Martí Alsina va tenir, durant tota la seva vida i etapes professionals, amb Argentona i les seves rodalies. Aquesta relació amb la comarca del Maresme s'explica perquè la seva mare, Marianna Alsina, era de Mataró on es va casar amb el seu pare. Tot i viure a Barcelona, el pintor fa

nombroses excursions pels paratges naturals de la comarca, d'on sorgeixen paisatges on la llum i els colors prenen protagonisme, on l'estudi directe de la natura contribueix a deixar enrere els antics mètodes acadèmics. Aquesta relació amb Argentona continuaria durant tota la seva vida ja que un dels seus fills, Ricard Martí Aguiló, es va casar amb Concepció Cabot, de la masia de Can Castells.

Paisatges. En una de les sales del Museu del Càntir es van instal·lar diferents retrats i paisatges que procedeixen de diferents col·leccions: de la Fundació Col·lecció Thyssen-Bornemisza, del Museu Nacional d'Art de Catalunya –on el pintor té una sala dedicada–, del Museu de Montserrat, de la Generalitat de Catalunya i del mateix Ajuntament d'Argentona. Pel que fa als paisatges, alguns d'ells es van instal·lar amb la fotografia actual al costat. D'aquesta manera el visitant va poder comprovar el canvi del paratge però al mateix temps el realisme amb el qual Martí Alsina els va captar. És aquest el cas de *Paisatge de la Costa de Catalunya. Mas Can Palauet*, 1866 o el de *La Riera d'Argentona*, 1880. D'aquest indret precisament hi ha altres olis amb diferents tonalitats, il·luminació i amb la presència, en alguns casos, de

la figura humana. També n'hi ha del Torrent d'Argentona, de les rodalies de Tiana i de paisatges argentonins en diferents èpoques de l'any. En motiu del dia internacional dels museus, un grup de persones van poder fer, el 22 de maig, una ruta guiada pels paisatges argentonins que va pintar Ramón Martí Alsina.

Retrats. A banda dels paisatges, la mostra va presentar nombrosos retrats dels seus familiars, sobretot dels seus fills, alguns d'ells morts a causa de l'epidèmia de febre groga que va patir Barcelona cap a l'any 1872. Destaca un dels quadres per la tendresa de les mirades i els gestos que el pintor va captar de dos dels seus fills, la Carlota i en Ricard. També hi ha retrats del seu primogènit, Camil, o de la seva primera dona, Carlota Aguiló, així com un autoretrat. A banda dels paisatges i retrats, realitzats en oli sobre tela, que es van exposar al Museu del Càntir, a la Casa Gòtica es presenta un conjunt de dibuixos fets amb llapis, carbó o tinta xinesa. La importància de l'exposició, una iniciativa del Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell, és "perquè es tracta d'una monogràfica, amb gran part d'obres inèdites fins ara, que es fa d'aquest gran artista del segle XIX", va assegurar Maria Teresa Guasch.

COSES DE LA VILA

Renovació Pubillatge

La Comissió del Pubillatge d'Argentona celebra aquest any el 35è aniversari mentre el col·lectiu treballa per a la creació d'uns estatuts i per establir-se com una entitat associativa. D'aquesta manera, un grup de pares i mares d'hereus i pubilles han pres el relleu a Montserrat Frisol i Joaquim Casabella, al capdavant de l'entitat durant 25 anys. L'objectiu és donar una empenta a aquesta iniciativa tradicional, molt arrelada a Catalunya.

Club Virtual de Feina

L'Ajuntament d'Argentona ha impulsat, amb 10 municipis més i el Consell Comarcal del Maresme, el Club Virtual de la Feina. Es tracta d'un portal d'Internet (www.cvfmaresme.com) que vol facilitar la recerca activa de feina, especialment a aquelles persones amb més problemes per desplaçar-se. Per formar part del Club cal donar-se d'alta a la borsa de treball de l'Ajuntament i disposar d'una adreça de correu electrònic. En el cas de no disposar d'ordinador, el SEMPRE n'ofereix l'ús lliure i gratuït per a la recerca de feina.

L'Espurna i RadioPatio

Els joves d'Argentona deixen sentir la seva veu amb una nova publicació, l'*Espurna*. El pla de reordenació de Can Doro, l'enderroc de Cal Guardià i les situacions de crispació que es van viure al ple municipal del mes de març són algunes de les qüestions que analitzen els joves d'Argentona en aquest primer número. *Espurna* és una revista crítica on s'analitza l'àmbit local i general des d'una perspectiva argentonina. Per la seva banda, els joves de l'Espai Jove del barri del Cros han tret al carrer el primer número de *RadioPatio*. Es tracta d'una publicació escrita per 12 joves i que sor-

tirà cada mig any. La revista, amb una tirada de 200 exemplars, està escrita en català i castellà.

Mandíbula mig argentonina

La resta humana més antiga de les trobades a Catalunya, la mandíbula de Neanderthal que es va presentar el 9 de maig a la Universitat de Barcelona, la va descobrir fa 50 anys mossèn Santiago Casanova, l'home que havia estat rector de la parròquia de Sant Julià a la meitat de la dècada dels 40. La mandíbula estava oblidada a l'Arxiu de Sitges d'on dos joves arqueòlegs la van recuperar. Casanova va estar al capdavant de la parròquia de Sant Julià durant 5 anys. Al llarg d'aquest temps va establir una estreta relació amb Argentona on va publicar la primera revista de la vila, el butlletí *Ecos*.

Rodatge a la vila

La plaça de Vendre es va convertir el 4 de maig en el plató d'una nova sèrie de televisió que s'emetrà després de l'estiu. Rosa Maria Sardà és la protagonista d'aquesta sèrie, Una abuela de verano, basada en el llibre homònim de l'escriptora Rosa Regàs. Aquest programa de ficció es prepara per emetre al primer canal de Televisió Espanyola i compta, en el repartiment, amb Rosa Maria Sardà en el paper d'una àvia a càrrec de tretze nés, durant el mes de juliol, en una ficció d'època. El rodatge també es va fer al carrer Badalona.

56è Homenatge a la Vellesa

El Patronat Local de la Vellesa d'Argentona prepara el 56è Homenatge a la Vellesa, que es celebrarà el 18 de setembre. Podeu fer les vostres aportacions a les entitats següents:

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, cte.
0100769324

Caixa d'Estalvis Laietana, cte. 3000086134

Caixa Catalunya, cte. 0200178706

Caja Madrid, cte. 6000037468

Temporada i Jornades de Dansa

La mitjana d'espectadors de la Temporada de Teatre, Música i Dansa ha registrat un augment de 45 espectadors per actuació respecte de l'any passat, xifra que representa un creixement de més del 25%. L'èxit d'aquesta temporada es valora des de dues perspectives: una per les xifres aconseguides i l'altra per la qualitat dels espectacles. La darrera proposta de la Temporada va ser Delicado Abismo, un espectacle de dansa de la companyia del cubà Pepe Hevia. Aquesta coreografia va posar el punt i final a la Temporada i alhora va donar el tret de sortida a les Tretzenes Jornades de Dansa de la vila, en les quals van participar set escoles.

Conveni amb la Creu Roja

L'Ajuntament i la Creu Roja van signar un conveni de col·laboració en el ple del 6 de maig. Segons l'acord, el consistori es compromet a aportar més de 9.000 euros a l'entitat, a cedir la utilització a precari del local arrendat i a atorgar 3.000 euros per al manteniment de la nova ambulància i col·laborar en les tasques formatives del voluntariat. Per la seva banda, la Creu Roja es compromet a realitzar una campanya publicitària per a la captació de voluntaris, fer un projecte per a la formació d'aquests i coordinar i participar en les activitats on es requereixi la seva presència.

Festa al Centru

El Centre Parroquial va celebrar l'1 de maig la Festa de l'Arbre i la Primavera, que va reunir molts nens i nenes als patis de l'entitat. Durant la jornada es va plantar una morera que els més petits van batejar amb el nom de "catalaní". A banda d'aquesta tradicional plantada, el públic familiar va poder gaudir d'una diada amb tot tipus de paradetes, tallers de collarets, murals i manualitats.

COSES DE LA VILA

Xocolata solidària

La Patisserie Casas va recollir 653 euros en el sorteig de la mona de pasqua de la plaça Nova i de dues cases de xocolata. Els diners recaptats el 22 de maig són en benefici de l'ONG Cesima de Nicaragua. El sorteig va tenir tres padrins de luxe: l'actriu Àngels Bassas –que interpreta la Laura d'*El cor de la ciutat*–, l'actor Boris Ruiz –que actualment surt a la sèrie de TV3 *Ventdelplà*– i l'argentonina Lourdes Colomines.

Intercanvi amb França

Un grup de nens i nenes de la coral Pierre i Marie Curie d'Isle Adam, un poblet proper a París, van estar a Argentona la penúltima setmana d'abril per participar en un intercanvi amb els alumnes de l'Institut. Durant la seva estada van visitar Barcelona, Figueres i Argentona, on van oferir un concert coral a la parròquia de Sant Julià conjuntament amb la coral de l'Institut d'Argentona.

La Plataforma

La Plataforma en Defensa del Centre Històric ha presentat un escrit per solidaritzar-se amb les dues persones del col·lectiu que van ser sancionades amb una multa de 90 euros per haver utilitzat un cotxe amb megafonia. Un total de quinze membres de la Plataforma van demanar a l'Ajuntament que arxivi la denúncia. Recordem que l'expedient es va obrir a dues persones de la Plataforma que entre els dies 2 i 3 de març van utilitzar un equip de so a la via pública.

Sarraute toca a Borges

El músic Jorge Sarraute va estrenar, el 19 de maig a l'Auditori de Barcelona, la composició musical *Borges en concert*. L'espectacle és un recull de poemes i textos de l'escriptor Jorge Luis Borges acompanyat de les composicions de l'argentiní, afincat a la vila, que ha treballat durant més de mig any creant la banda sonora. La vessant artística i teatral està dirigida per l'actor Jordi Dauder, mentre que les composicions i la direcció musical són a càrrec de Sarraute.

10% de positius

La Policia Local d'Argentona ha efectuat 230 controls preventius d'alcoholèmia durant el mes d'abril. En aquesta campanya s'han registrat un 10% de casos que estaven per sobre del límit permès per la llei, situat en 0,25 mil·ligrams d'alcohol per litre d'aire expirat. Segons el cap de la Policia Local, Pere Anglada, es tracta d'una xifra similar a la mitjana catalana. Dels controls realitzats, un 80% dels casos que han donat positiu eren homes i només un 20% eren dones. Pel que fa als accidents, Argentona n'ha registrat una disminució important en els darrers 4 anys. Durant l'any 2000 es van produir 123 accidents en la suma de les vies urbanes i interurbanes de la vila. Aquesta xifra va disminuir fins a les 80 topades l'any 2002 i durant l'any passat es van registrar 59 accidents.

La Fira del Caçador

La Societat de Caçadors va celebrar, el darrer cap de setmana de maig, la 14a edició de la Fira del Caçador i el Gos, que va comptar amb la tradicional exposició, certàmens de caça, exhibició d'agility i la segona edició de la Trobada d'Ocells de Cant. També es va organitzar l'arrossada popular, que va concloure la festa amb escenari principal a Can Comalada.

Sí però no... Encara que...

Rosa Vila

DNI

A hores d'ara ja puc dir que sóc d'aquí i sóc d'allà. Que no m'he banyat a l'Aixernador, però sí a Sant Simó. Que tot i ser batejada a Mataró, m'agradaria repartir les meves cendres entre mar enllà i Argentona ençà, al nou cementiri, tan alegre, acolorit i acollidor. Que a la menuda em moc entre el Maresme, el Barcelonès, el Vallès, el Gironès, el Baix Llobregat, per raons laborals, culturals, de parentiu o d'amistat; i que si em vull escapar, trio la Mediterrània, el Desert o el Pallars Sobirà. Que compro el pa al carrer Gran, l'embotit a la Pilar i, des que el Ton va tancar el súper, m'he apuntat a les ofertes de més avall. Que, tot i que parlo i escric en català, sóc xarnega, amb una àvia paterna del poble de Mossèn Cinto Verdager que no sabia un borrall de castellà i un avi matern murcià, miner i *cantaor de coplas*, que va voler que els seus fills, fins i tot a casa, parlessin català. Potser per això, em puc emocionar amb músiques, paisatges i maneres de fer d'aquí i d'allà. Que vaig aprendre a ballar sardanes d'adolescent a Rupit, i que em sento tan cofoia de ballar-les al meu poble amb la Maria Xixu com en aquell pati de Santa Anna d'ara farà quaranta anys, només dir que ja he desistit d'aprendre-les a comptar i repartir, però no de fer un bon sargit i un mal poema. Tot, això sí, sense insultar, mentir, ni cridar. En resum, que no necessito demostrar a ningú si sóc d'aquí o sóc d'allà, perquè sóc d'on acullo i em sento acollida, d'on estimo i sóc estimada. Màxim, si se'm provoca, diré que sóc d'on els meus fills han fet l'aprenentatge més bàsic dels valors més elevats; però també sóc d'on reciclo la matèria orgànica, d'on cullo les penques per fer cada any el pessebre, d'on em manifesto perquè deixin de rebentar muntanyes... Perquè m'han ensenyat que la identitat no la diu un carnet. Que es fa amb el dia a dia, amb el festa a festa, amb el colze a colze amb els d'allà on estàs, úniques maneres, en definitiva, de millorar la nostra qualitat de vida (de cos, esperit i ment) però també la dels nostres hereus. Siguin d'aquí o d'allà.

Lluís S. Morgan

Can Ros de la Font

En el nucli urbà, en la confluència del carrer Torras i Bages amb el carrer Dolors Monserdà, s'està rehabilitant una antiga masia o casa de pagès que encara conserva el seu portal dovellat amb 13 dovelles i finestres amb brancals, llindes i ampits de pedra, una d'elles amb festejador. Tot això ens parla del seu antic passat. La restauració servirà per potenciar l'excel·lència i la història de l'antiga casa, si més no, la seva secular façana.

Del que jo recordo, allà hi havia tres vivendes, ca l'Espinalé, ca la Balbina i can Nin, tantes com diuen hi faran. Molt abans tot el conjunt era una sola vivenda, la de la família Ros. En aquell temps i adossada a la finca hi havia una font i la família va adoptar el nom de Ros de la Font.

M'ha explicat un descendent directe de la família, que la Font (anomenada així per antonomàsia) era diferent de les que coneixem en què l'aigua salta

d'un broc, d'una canal o d'una aixeta. En aquesta l'aigua brollava dintre d'una espècie de pericó i la treien amb un bujol, una galleda o un cullerot. Al cap d'uns anys va construir-se una mina amb el sistema anomenat de vall obert i la font va traslladar-se prop del carrer Gran prenent el nom de Font de Sant "Domingo". A finals del segle XIX i de resultes dels fets que coneixem com "tapar pous" la font va haver de ser reconstruïda a un nivell més baix, és la font que a nosaltres ens ha tocat conèixer i estimar. Ara la tornaran a ubicar uns metres més enllà, començarà la quarta part de la seva dilatada història i espero que les pròximes generacions que la coneixeran també l'estimin.

Ara us recomanaria la lectura del llibre *Argentona de la Sagrera a la Vila* del nostre apreciat historiador Enric Subiñà, així com el seu article a la revista *Fonts*, n. 22, i també recomano l'article d'en Pep Padrós en el mateix

número de la mateixa revista.

Jo que no sóc practicant però sí fervorosament religiós prego a Sant "Domingo" perquè l'aigua de la seva font, mica en mica, torni a ser pura com era fa pocs anys, abans que uns desaprensius, o potser només ignorants, deixessin contaminar-la. Així per la Festa Major d'estiu podríem anar tranquils a la seva benedicció amb tota la fe del món, no com ara que, mancats de fe i sense esperar el fruit de la benedicció, hi posem el clor desinfectant. Això em recorda la història d'aquell poble en què van fer una processó per implorar els favors de la pluja... i tothom es va deixar el paraigua a casa. Voleu més manca de fe que aquesta?

Quan passeu per davant de l'antiga casa d'en Ros de la Font, quan contempleu les velles pedres diverses vegades centenàries, penseu que prop d'elles va començar el llarg camí, encara no acabat, de la nostra Font de Sant "Domingo".

En aquest moment la masia de Can Ros de la Font està en obres.

El Modernisme desconegut

Catalunya va ser un dels principals focus del Modernisme que s'estengué per Europa a finals del segle XIX amb diferents noms com Art Nouveau i Modern Style. En aquest moviment destaca sobretot la producció arquitectònica d'Antoni Gaudí, Lluís Domènech i Mun-taner i Josep Puig i Cadafalch, però també va brillar la pintura de Santiago Rusiñol i Ramon Casas i l'obra d'artistes de la forja, els mobles, la joieria i la ceràmica. Precisament, la ceràmica aplicada a l'arquitectura és una de les produccions importants d'aquella època però també hi ha tota mena d'objectes modernistes, entre ells una gran producció de cànirs. Els responsables del Museu del Cànir d'Argentona han aconseguit reunir 177 peces, 25 de les quals eren pròpies del museu argentoní, mentre que les altres provenen d'arreu de Catalunya. El director del Museu del Cànir i comissari de l'exposició, Oriol Calvo, explica que "durant el procés de recerca de les peces hem pogut identificar per primera vegada un dels importants creadors de l'escola d'Olot, Pere Muntanola, que fins ara era desconegut". La troballa es va fer gràcies a un dels conservadors del Museu de Girona que anteriorment havia treballat al Museu d'Olot i coneixia l'existència d'uns motlles amb els quals es van poder identificar alguns cànirs de l'escola d'Olot. El Patronat del Museu del Cànir té previst publicar a principis del 2006 el catàleg de la mostra, on es detallaran aquests descobriments. Segons Calvo, "es tracta d'una mostra única sobre aquesta faceta del Modernisme, desconeguda pel públic en general i també per molts especialistes". L'exposició, amb el títol "Els Cànirs Modernistes i els seus Derivats en la Terrissa Catalana", es va inaugurar el 16

Dos exemplars de l'escola d'Olot amb motius florals i figuratius.

d'abril i es podrà visitar durant aquest any i el vinent.

Principals centres productors. Els cànirs que es poden veure al museu són molt variats i també hi ha altres elements com jardineres, portaescudants i pedestals. En molts d'ells es poden veure símbols i lemes patriòtics, republicans i de reivindicació de les llibertats nacionals de Catalunya com els segadors, el pagès amb la barretina i els escuts catalans, ja que era el moment de la Renaixença i una època de molts conflictes socials i polítics a Catalunya. La procedència és variada però destaquen els tallers d'Olot i la Bisbal i, en menor mesura, de les poblacions de Quart, Breda, Esparreguera, Berga, Figueres i Piera. Un altre dels elements característics de moltes peces són els motius florals i sobretot la presència de la figura femenina. Una

dona realitzada amb un marcat idealisme, espiritualitat i amb certa actitud melangiosa pròpia de les nimfes i fades.

Tècniques d'elaboració. Els visitants a la mostra, a banda de veure tot aquest seguit de peces de gran valor històric i artístic, també podran conèixer les tècniques d'elaboració que es feien servir. En la darrera part de l'exposició hi ha un motlle amb la seva respectiva peça i plafons informatius sobre el procés d'elaboració. Segons aquestes explicacions, els cànirs modernistes eren modelats, bàsicament, a motlle (per premuda o per colada) o a la roda (torn). Sovint eren cuits directament o bé rebien diversos acabats abans de la cocció com engalbes i vernissos. A moltes peces, després de cuites, se'ls aplicava una patina metal·litzada que els donava una semblança de metall.

Els cànirs modernistes i els seus derivats són una de les produccions artístiques més singulars i interessants de la terrissa catalana. Desconeguts i condemnats fins ara a un cert oblit, el Museu del Cànir d'Argentona els recupera, identifica i presenta en l'exposició "Els Cànirs Modernistes i els seus Derivats en la Terrissa Catalana", on hi ha més de 150 atuells d'arreu de Catalunya. En l'exposició es mostren els principals tallers, creadors, els símbols d'una època i les diferents tècniques d'elaboració.

El CBA a segona

La temporada va començar amb Xavier Rivera com a entrenador del primer equip masculí del Club de Bàsquet Argentona, després de la marxa de Miguel Jiménez. L'equip que Rivera havia plantejat a la directiva no es va poder aconseguir i la temporada va començar amb una banqueta escassa, amb només deu fitxes. Durant la primera volta a Primera Catalana, el CBA va encadenar moltes derrotes i es va entrar en una dinàmica perdedora. El vicepresident del club, Andreu Arregui, explica que davant d'aquesta situació "al Nadal es va prendre la decisió de canviar d'entrenador". En aquells moments, a l'inici de la segona volta, l'entrenador del Sènior B, Esteve Vallmajor, es va fer càrrec del primer equip però no el va poder remuntar. Vallmajor explica que "és un equip que, tot i tenir una manca de joc interior, ha demostrat que podia fer front als millors de la categoria com el Canet o el Ripoll però els hi faltava confiança i seguretat". D'aquesta manera,

l'equip ha baixat a Segona Catalana i planteja la propera temporada amb un projecte esportiu nou. L'objectiu és clar: pujar de categoria sense problemes, però a banda el club ha reforçat el cos tècnic

El primer equip del Club de Bàsquet Argentona ha baixat de categoria després d'una temporada marcada pels canvis a la banqueta, els fitxatges de reforç, les lesions i sobretot per la manca d'encert i de la sang freda necessària per guanyar els partits decisius. De totes maneres, el club valora aquest any esportiu com una transició cap a la consolidació de l'equip i planteja la temporada 2005/2006 amb un equip amb sang jove i més joc interior que aconsegueixi pujar i consolidar-se a Primera Catalana.

per potenciar, sobretot, els equips de base. En aquest sentit, el nou coordinador esportiu, Jordi Mauri, és una peça fonamental. El nou fitxatge prové de Mataró on era el coordinador de la Comissió de Bàsquet. Pel que fa a les noies, el primer equip femení ha pujat i la temporada vinent jugarà a Segona Catalana. Els quinze equips del CBA més l'Escola de Bàsquet estrenaran el nou poliesportiu la propera temporada, però els primers de fer-ho seran els participants en el novè Campus de Bàsquet. El Campus, que enguany potenciarà la tecnificació, començarà el 27 de juny i finalitzarà el 16 de juliol.

Salvació final

Els nervis eren presents en el darrer partit de la temporada. Era necessari guanyar contra el Masnou B, el segon de la categoria, per aconseguir els tres punts per desmarcar-se de la zona de descens. Els quadribarrats ho van aconseguir amb un gol de Galán i van classificar-se quarts per la cua amb llàgrimes d'emoció. La Llàntia, Rocafonda i la Mataronesa són els equips que baixen directament, el Vilassanès ha quedat primer i el Masnou B, el segon de la llista. De totes maneres, en el moment de tancar aquesta edició, el manteniment del primer equip del Futbol Club Argentona (FCA) a Segona Regional penjava d'un fil. La Federació Catalana de

Futbol havia d'analitzar els descensos dels equips catalans de les altres categories. Tot i l'espera, el president del FCA, Antoni Rabassa, explica que "l'objectiu s'ha aconseguit i ara cal veure les compensacions que es fan pels moviments de les altres categories", i afegeix que "no ha passat mai que baixin qua-

tre equips d'un mateix grup".

En l'espera d'aquesta decisió, el Futbol Club Argentona planteja la temporada 2005-2006 amb un reforç dels equips de futbol base i amb el fitxatge d'un nou entrenador per al primer equip. Octavio López, que conjuntament amb Quico –entrenador del segon equip– ha fet les tasques d'entrenador, continuarà al club com a coordinador esportiu. De fet, López va fer-se càrrec del primer equip a causa dels mals resultats aconseguits per Òscar Hernández i Dani Casado, però des del primer moment ha exercit les tasques de coordinador esportiu.

Les noies. La temporada del primer equip femení és la que "ens ha donat més alegries", comenta Rabassa. Les noies s'han quedat a les portes de la primera categoria després d'una temporada memorable.

El primer equip del Futbol Club Argentona ha suat la samarreta per salvar la categoria de Segona Regional. Ha estat una temporada marcada pels canvis a la banqueta, per on han passat tres entrenadors. El darrer, Octavio López formant tàndem amb Quico, ha aconseguit revifar l'equip, que ha guanyat sis dels darrers set partits.

ÚLTIMA HORA: La temporada vinent, el primer equip del FCA continuarà a 2a regional.

La Petanca

D'esquerra a dreta, el Club Petanca Argentona i el Club Petanca el Cros.

“Es diu sempre que la petanca és per a avis i jubilats però en el nostre club això no passa, tenim nois i noies joves que es formen amb nosaltres i que s’ho passen molt bé perquè aquest esport s’ha de provar abans de dir aquest tòpic”, comenta el president del Club Petanca el Cros, Ricardo Fernández. Aquesta entitat esportiva, que va néixer l’any 1979, compta amb un centenar de socis, la meitat dels quals estan federats. Entre els socis hi ha algun jubilat però també un nen de 10 anys. Hi ha un equip femení i dos equips masculins que participen a la lliga de la Federació Catalana de Petanca, que comença al setembre i acaba al febrer. Els resultats d’aquesta temporada han estat “satisfactoris” perquè els homes –que juguen a la cinquena categoria– van quedar cinquens i les dones –que lluiten en la quarta categoria– van obtenir la setena posició de la classificació. De totes maneres, “per sobre de la competició volem gaudir, millorar i participar per passar-ho bé i que l’entitat sigui un club social obert a tothom que respecti les normes bàsiques

de convivència i respecte als altres”, explica Fernández. Durant la temporada, es produeix un derbi entre els jugadors del Cros i els del Club Petanca Argentona. En aquest sentit, cada equip ha guanyat a casa i ha perdut en camp contrari. En la propera temporada es tornaran a trobar en la categoria que comparteixen, la cinquena.

Club Argentona. El president del Club de Petanca Argentona, Joan Josep Segura, assegura que “la petanca es relaciona amb la gent gran perquè no cal massa esforç físic però et puc dir que a Catalunya hi ha unes 38.000 fitxes i d’aquestes moltes són de joves que s’hi guanyen la vida”. En aquests moments els de l’Argentona estan jugant la lliga del Maresme contra equips com el Sant Pol o el Vilassar de Mar, entre d’altres. La temporada federativa els ha anat bé ja que han aconseguit la tercera posició a la classificació de la cinquena categoria. Una de les demandes que es fa des d’aquesta associació, que va néixer al Centre Parroquial amb el nom d’Argent,

és la millora de les instal·lacions. Segura diu que “estem molt descontents per les pistes ja que estan en una plaça municipal per on passen nens que poden prendre mal, no tenim lavabos i caldria estar en un lloc més reservat, per nosaltres”. En el club hi ha 25 jugadors federats, dos equips i altres aficionats que participen en els torneigs o trobades amistoses que es fan un cop s’ha acabat el campionat federat.

Torneigs i lliguetes. A banda del calendari de competició, marcat per la Federació Catalana d’aquest esport, quan arriba el bon temps els clubs organitzen torneigs i lligues comarcals o supracomarcals. És el cas de la lligueta de Burriac, on participen vuit equips de la zona, entre ells el del Cros. Per la seva banda, els d’Argentona juguen a la del Maresme. Durant tot l’any, l’afició a la petanca està viva, només cal apropar-se als camps de la vila i veure com gaudeixen homes, joves i dones intentant apropar les boles al bolig, allunyant les del contrari i mesurant les distàncies finals.

El Club Petanca el Cros i el Club Petanca Argentona són les entitats de la vila que apleguen els aficionats d’aquest esport. Els del veïnat del Cros tenen la seu social al costat del camp de futbol on s’entrenen, participen a la lliga federada i cada any organitzen un torneig per Sant Miquel, la festa major del barri. Per la seva banda, els del Club Petanca Argentona juguen i s’entrenen en unes pistes situades al costat del camp de futbol dels quadribarrats, on es troben els diumenges al matí per entrenar-se i competir.

finques

Gil Parés
corredor d'assegurances

Disposem de la més extensa
selecció d'immobles en venda
a la zona d'Argentona

Tel. 93 797 10 13

C/ Gran, 52 (davant l'Ajuntament)

Visiti la nostra web:

www.gilpares.com

**CAN
VALLS**

CANSALADERIA
CARNISSERIA
XARCUTERIA
FRUITERIA

C/ Gran 39

Tel/Fax: 93 797 02 07
08310 ARGENTONA

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...
I PA CALENT CADA 2 HORES

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DIVENDRES:
Matí de 8'00 a 13'30 h
Tarda de 17'00 a 20'30 h
- DISSABTE:
Matí de 8'00 a 14'00 h
Tarda de 17'30 a 20'30 h

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA
Tel. 93 797 05 03 - Fax 93 756 06 49

A Bresca hi trobarà els articles **CO aliment** a preus
molt i molt baixos tot l'any, com per exemple:

Paper higiènic SCOTTEX **3,15 €**
12 rotllos + 4 gratis

Suavitant FLOR **2,59 €**
36 rentats

Sucs GRANINI **1,49 €**
1 L. Tots els gustos

FANTA taronja o llimona **1,05 €**
2 L.

COCA-COLA **1,19 €**
2 L.

Cervesa XIBECA **0,99 €**
1 L.

Cervesa DAMM BIER **1,85 €**
Sense alcohol. Pack de 6 u.

Cervesa SAN MIGUEL **0,43 €**
Llauna

Número 1 en Assegurances d'Automòbil

COTXE-MODEL	PÒLISSA 7 (Tercers+Incendi+lluna)	T.R. FRANQ. € 450	TOT RISC
Opel Corsa 1.2	€ 142.09	€ 208.80	€ 262.37
Citroën Xsara 1.6 I	€ 163.94	€ 260.84	€ 345.86
Seat León 1.8 Signa	€ 184.72	€ 282.46	€ 366.73
Renault Megane 1.6	€ 160.68	€ 245.86	€ 317.98

TAMBÉ FINANCEM LA COMPRA DEL SEU VEHICLE AMB LA MILLOR OFERTA: Quota per 6.010 euros: 100,79 € al mes.

Vol estalviar diners en l'assegurança del seu cotxe?
VINGUI AL CLUB SERVEIS EXCLUSIUS PER A VOSTÉ I PER AL SEU VEHICLE

Exemple per a conductors més grans de 30 anys i amb 10 anys d'antigüetat del carnet de conduir, amb pagament semestral. Tarifes calculades a partir de 6 anys d'historial sense sinistralitat.
2% de descompte en la prima si opta pel pagament anual. Tel. 93.756.07.62.

Oficines a prop seu:
DELEGACIÓ A ARGENTONA
C/ Joan XXIII, 7, baixos - 08310 ARGENTONA
Tel. 93 756 07 62
JOAN VIDAL GARCIA AGENT D'ASSEGURANCES
Num. registre 2659

CENTRE DE FISIOTERAPIA TERMAN

Carrer Gran, 27 - 08310 Argentona
Tel. 93 797 04 38
cf-terman@hotmail.com

Visites concertades Tractaments personalitzats

Afectacions articulars
Afectacions musculars
Cervicàlgies
Dorsàlgies
Electroteràpia
Embenats:
Preventius
Terapèutics
Higiene postural
Lumbàlgies
Massatge relaxant
Massatge terapèutic
Rearmonitzacions articulars
Stretching (estiraments)
Tècniques de punció seca
Tècniques propioceptives
Ultrassò

Finques Eduard
Assessoria Immobiliària

PROMOCIONS
COMPRA-VENDA
GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
LLOGUERS
HIPOTEQUES

Carreras Candi, 9 - 08310 ARGENTONA - Tel. 93 797 23 72
finqueseduard@finqueseduard.com - www.finqueseduard.com

Tot per l'aigua

INSTAL·LADORS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

SPMSYSTEMS@telefonica.net
www.mar-esme.com/spm

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Poden adreçar les seves consultes a
escodacodina@telefonica.net

Trasllat d'una empresa i repercussions per als treballadors

PREGUNTA: Som una empresa dedicada a la fabricació d'estructures de ferro que, a fi i efecte de millorar la nostra competitivitat dins el mercat del nostre sector, volem traslladar el centre de treball a unes instal·lacions més amples i modernes que es troben a uns nou quilòmetres del centre de producció actual, pel que voldríem saber si a causa d'aquest trasllat haurem de satisfer qualsevulla compensació econòmica als nostres treballadors, i si, en qualsevol cas, podem acordar-lo dins l'àmbit del nostre poder de decisió empresarial.

Joan Carles Codina
Soci Director

Per a resoldre la primera de les qüestions plantejades cal assenyalar en primer lloc que pel que fa a la mobilitat geogràfica i als trasllats dels treballadors i a falta de normativa sectorial pròpia de la indústria siderometal·lúrgica en aquesta matèria, havem d'adreçar-nos necessàriament a l'article 40 de l'Estatut dels Treballadors, que disposa que hi haurà mobilitat geogràfica dels treballadors quan el trasllat impliqui

necessàriament canvi de residència dels mateixos. Per tant, en els supòsits que el trasllat del centre de treball no exigeixi el canvi de residència dels treballadors, no estarem davant d'un supòsit de mobilitat geogràfica que doni dret als treballadors a ésser compensats per les despeses que els ocasioni el trasllat, ni tampoc a ser indemnitzats amb vint dies per any en els supòsit que optessin per l'extinció contractual.

En el mateix sentit, cal assenyalar que la Jurisprudència del Tribunal Suprem i la del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, quant a la interpretació de la norma continguda en l'article 40 de l'estatut dels Treballadors, són unànimes en determinar que no existeix trasllat, en el sentit del precepte, si no es produeix el canvi de residència del treballador i que, en conseqüència, aquest únicament tindrà dret a rebre compensacions econòmiques o indemnitzacions quan el trasllat del centre de treball impliqui el de la seva residència, en cas contrari s'haurà d'estar al que les parts vulguin pactar lliurement.

D'acord amb el que havem exposat podem concloure que en el supòsit plantejat el trasllat del centre de treball a nou quilòmetres de l'actual no implica el canvi de residència dels treballadors, per la qual cosa no entraria en joc la regulació de la mobilitat geogràfica, ni les indemnitzacions i compensacions previstes a l'article 40 de l'Estatut dels Treballadors.

Pel que fa a la segona de les qüestions plantejades, això és, si l'empresari pot acordar el trasllat del centre de treball dins de l'àmbit de decisió del seu poder empresarial, cal assenyalar que, atès que, com ja s'ha dit, els canvis de centre de treball que no impliquin canvi de residència dels treballadors no estan contemplats a l'article 40 de l'Estatut dels Treballadors i per tant no poden considerar-se als efectes de la norma supòsits de mobilitat geogràfica, hem de concloure que estan dins del "*ius variandi*" de l'empresari, o el que és el mateix, dins el seu dret a dirigir lliurement la seva indústria sense intromissions, amb els límits generals del poder de direcció, a saber, l'existència de causes justificadores en l'actuació empresarial i el respecte a les condicions substancials del contracte.

Per últim volem aconsellar que, pel que fa al procediment que s'haurà de seguir per a l'adopció de l'acord que permeti el trasllat del centre de treball a les noves instal·lacions, és important que el mateix es desenvolupi d'acord amb el que estableix el mateix article 40 de l'Estatut dels Treballadors, donat que això assegurarà que el procés es realitzi amb totes les garanties i evitarà, així, perjudicar el trasllat adoptat de forma legítima per l'empresa.

ASSESSORIA INTEGRAL D'EMPRESES

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@telefonica.net